

உ
சிவபாயம்.
நிருச்சிற்றம்பலம்
சைவமும் தம்மும் தழைத்தினி தோங்குக.

சிவநேசன். செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

ஆண்டு எ

பலவான்குடி—பவ—ஆடி

திங்கள் யெ.

உடையா னுன்ற னடுவீருக்கு முடையா னடுவு ணீயிருத்தி
அடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தான லடியேனுன்
அடியார் நடுவு ளிருக்கும்அரு ளோப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே யென்கருத் து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

செட்டியார்களின் செல்வாக்கு.

வடமொழியில் சிரேட்டி என்னும் மொழி தமிழில் செட்டி
எனத் திரிந்து ஆர்ஷிசுதி சேர்ந்து செட்டியார் என வழங்குகிறது.
ஆகவே, இப்பெயர் கொண்டவர்கள் மேன்மையுடையவர்கள் என்
பது பெறப்படுகின்றது. மேலும், செட்டாகப் பொருளிட்டிச்
செட்டான முறையில் வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் என்பதும் போ
தரும். இதனை,

“கொண்டபடி போ லும்விலை பேசிலா பஞ்சிற்று

கூடிவர நயமுரைப்பார்

கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம்வா ராதபடி.

குறுகவே செலவுசெய்வார்

வண்டப் புரட்டர்தாம் முறிதந்து பொன்னடகு

வைக்கிலுங் கடனீந்திடார்

மருவுநா ணயமுனோர் கேட்டனுப் புடினுமவர்

வார்க்கையிலே லாங்கொடுப்பார்

கண்டெழுது பற்றுரை விரினின்மயிர் பினந்தே

கணக்கிலனு வாயினுமவிடார்

காசுவீ னிற்செவவி டாருசுத மானதிற்

கனதிரவி யங்கள்விடுவார்

மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற

வணிகர்க்கு முறைமையிதுகான்”

என்னும் சதகப் பாவால் கண்டு தெளியலாம்.

இப் பாவிற்கு கடறும் தன்மைகளைக் கையாளுந்திறனுடைய செட்டியார்களில் பல்வேறு வகுப்பினர்க ளிருக்கின்றார்கள். எனினும், அவ்வவ்வொரு வகுப்பினர்களையும் எடுத்துக்காட்டிவிட்டு இடம்பெருகாதவிடம், சிறப்பாகத் தனவையைய மரபினராகிய செட்டியார்களையும் அவர்களின் செல்வாக்கையுமே எழுதத் துணிந்தேன்.

இவ் வகுப்பினர்கள் தெய்வம்போற்றி 'மூத்திரை' சொன்ன வார்த்தை அமிர்தம்' என்பதை முழு வுடன்பாடாகக் கொண்டு, அவர்கட்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவர்கள் சொல்வழி கருத்தின்வழி நடந்து உண்மை யுடையவர்களாய்த் திருநெற்க்கட் செல்லாது செந்நெற்க்கண்ணை திறங்கொண்டொழுதி, வர்த்தகத் துறையிலும், பணப்பற்று வரவு புரிவதிலும், கணக்கு வரவுசெலவு செய்வதிலும், அணுவளவும் பிழையின்றி நாணயமாக நடந்துவருவது கொண்டே இவர்கள் பால் யாவரும் பெரும் நம்பிக்கையோடு வரவு செலவுகள் செய்து வந்ததன்மூலம், இருதிருத்தாரும் பேருதியும் பெறவும், இவர்கள் செல்வாக்குத் திக்ஞலாம் சிறத்தொகையுந் நேர்ந்தது. இவ் வகுப்பினர்கள் சிறிதளவோ பெரிதளவோ ஒவ்வொருவரும் கலவிபயின்றே இருப்பார்கள். பள்ளிபுகாமல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாமல் உள்ள யாரையும் இவ் வகுப்பினருட் காண்டலரிது. அங்ஙனம் ஒருவர் இருப்பதாகக் காணப்பெற்றினும் இவ் வகுப்பினரால் எள்ளிக் தள்ளப்பெறுவரே யன்றிக் கொள்ளப்பெறார். இவர்கள் கணக்கிற் நேர்ந்தவர்களென்பதை எத்தனை யோ நீதிபதிகளும் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். கணக்குங் கையுமாக "வளவ னாயினும் அளவறந் தழித்துண்" என்னும் முதுமொழிப்படி வருவாய்க் குத்தக்க வாழ்க்கை நடத்திவருவதாற்றான், நெடிது கொண்டு செலுத்த ஏதுவாகிறது.

"ஊக்க முடையை ஆக்கத்திற் கழகு" 'திரைகடலோடியுந் திரவியந் தேடு'

என்ற அருமைத்திருவாக்குகளை உரிமையாகக்கொண்டு மனைவி மக்கள் உறவினர்களையும் பிரிந்து, சுவாமி துணைபுரிவார் என்ற நிதம் உடையராய்ப் பொருளிட்டும் முயற்சி மேற்கொண்டு கடல்கடந்தும், மனவடக்கம், சிறந்த வொழுக்கம்; ஆடம்பர மின்மை, வரவுக்கேற்ப செலவு, மனச்சத்தம், வாக்குச்சத்தம், சரீரசத்தம், இன்னவொற்றுமை, கட்டுப்பாடு சூடவாமை ஆகியவைகளுடன் நிபாயமான துறைகளில் நம்பிக்கையும் நானாயமு முள்ளவர்கள் சம்பந்தத்துடன் கொண்டுள்ள கொடுக்கல்வாங்கல்கள் செய்து பொருளிட்டி, ஈட்டிய பொருளில் சுவாமிக்கு மகிமை பகிர்ந்து, கோளில் குளம் பசுமடம் பாடகசாலை அன்னசத்திரம் தண்ணீர்ப்பந்தர் திருந்தனவனம் ஆகிய சிவதருமங்களைச் சிறப்புறச் செய்து செல்வாக் குடையவர்களாய் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 'கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்' என்றபடி, யாதாமொரு கருமமும் நடவுள் நம்பிக்கையுடன் தொடங்குவதாற்றான் இவர்கள் காரியம்கைகூடி வருவதாகிறது. 'பிள்ளை

யார் சுழி போட்டு உன் கையால் உண்மையை எழுது' என்று சொல்லக்கேட்ட இவ்வகுப்பினருள் எவரும் நடுநடுக்கி உண்மையே எழுதுவர். கணக்குக் காகிதம் எவற்றினும் 'உ: சிவமயம்' போட்டுத் தான் எழுதக்கொடங்குவது இவ் வகுப்பினரின் பரம்பரையான வழக்கம். இவ்வகுப்பினர் ஒருங்கே சிவசமயிகள். ஒன்பது நகர்ச்சி வாலயங்களின் பேரால் தங்குலக்கை விளக்குகின்றவர்கள். 'கோ பில் விளங்கக் குடிவிளங்கும்' என்பது துணிந்து, ஒன்பது கோயில்கள் மாத்திரமன்றித் தாங்கள் வாழும் ஒவ்வோர் ஊர்களிலும், தேவாரம் பெற்ற திருவாசகம் பெற்ற திருத்தலங்களிலும், தொழிற்றுறையிற் பொருளிட்டும் ஊர்களிலும், திருக்கோயிலாதி சிவதருமங்களும், அன்னதானங்களும் குறைவறப் புரிந்து, மார்கழிச் சட்டியில் பிள்ளையார் நோன்பும், நிரந்தரமாகக் கார்த்திகை விரதமும், தங்கள் குலவிருதமாகக் கொண்டு நோற்றும், தெய்வ வர்ப்பாட்டிற் சிறந்தவர்களாகவும், பெரியார் வாக்கைப் பேணினவர்களாகவும், பழிபாவங்கட்குப் பயந்து இரவலர்க்கீர்த்தம், புரவலர்போலப் பெரும்புகழ்பெறலாயினர். 'நலந் தீங்கினும் உன்ன மறந்தறியேன்' என்ற திருவாக்கைப் பெருவாக்காகக் கொண்டு நன்மை தீமைகளிலும், மற்றெந்நாளிலும் விபூதியை யே பிரதானமாகக் கொண்டும், கல்யாணமான ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் பஞ்சாக்கர உபதேசம் பெறவேண்டும் என்ற வருதியுடன் உபதேசம்பெற்று அதுட்டான திகஷ்டன் உருச்செபித்தும், சைவம் வளர்ப்பவர்களாகி மங்கலப் பேறு பெற்றுள்ளார்கள். இவர்கள் ஏறும் மரக்கலம் ஒரு கலக்க முமின்றிக் கரைசேரும் என்பதை எந்நிர் மதத்தாராகிய முகமதியர்களும், 'செட்டியேறுங் கப்பலுக்குச் செந்தூரான் துணை.' என்று அபுகழ்ந்து கூறுவதுண்டு. இவர்களின் நாணயச் சிறப்பை ஏனைய வகுப்பினர் 'மகா செட்டி நாணயத்தன் கெட்டுப்போனாயோ?' என்று உதாரணமாகச் சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. இவ் வகுப்பினருள் யாராமொருவர்க்கும் பெரியோர்கள் புத்தி சொல்லும்போது, 'தம்பீ! அகலக்கால் வைபாதே; அகலக் கோவணம் கட்டாதே.' என்றே கூறுவர். அதுவே புத்தியென்று கொண்டு விரிவானதுறையிற் புகாமலும், ஆடம்பரமில்லாமலும் நடந்துகொள்வது வழக்கம். அங்கனம் ஒழுக்குதலால்,

“ஆகா நானிட்டி தாயினுங் கேடில்லை, போகா நகலாக் கடை.” என்ற தேவர் திருவாக்குக்கு இலக்கியமாக வருவாய் குறுகிய காலத்தும் செலவு விநிவின்மையால் செல்வாக்கு உறலானார்கள்.

யாதொரு எழுத்துமூலமுமில்லாமல் வாய் நாணயத்தாலேயே கொடுக்கல் வாங்கல்களை உண்மையோடு நடத்திவரலாயினர். கடன் சீட்டுகள் பிணியோலைமில் எழுகி யாதொரு இடக்கும் சொல்லாமல் வட்டிபோட்டும் வட்டிக்கு வட்டிபேட்டும் நாணயம் செலுத்தி வரலாயினர். நடப்புப் பற்றுவரவுக்கு வட்டி பேசிக்கொள்ளாத போ

னாலும், நகரத்தார்களின் நடப்பு வட்டி விதிப்படி வட்டியும் வட்டிக்கு வட்டியும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுக் கொடுத்து வாங்கிச் சத்திய புத்தியுடன் நடந்துவருவாராயினர். அரசாங்கம் நிபந்தனை புரியும் வரை முத்திரையொட்டாமலே கிள்ளாக்குச் செல்வாக்கு நடத்தி வரலாயினர். நடப்புப் பற்று வரவுகளுக்கும் தவணைப் பணங்களுக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் யாதொரு எழுத்து மூலமின்றியே கொடுத்து வாங்கிவந்தார்கள். தம்மவர்களுக்குள் நேரும் வழக்குகளைப் பணச் செலவின் நிதித் தம்மினத்தார் முன்னிலையிற்றோனே கோரியல் வாசல் மடத்துவாசல்களில் தீர்த்துக் கொள்வாராயினர்.

வம்பு வழக்குகளுக்கும் நடைக்கவறுகளுக்கும் அஞ்சிநடுங்கும் இவ்வகுப்பினரால் நிறையழிந்த ஒருவன் தவணைக்குவாங்கிய பணத்தைக் கணக்கில் வரவுவையாடல் தூர்விதியோகம் செய்ததிலிருந்தே தவணைப்பணங்களுக்குக் கையெழுத்துக் காகிதங்களும், அப்பால் உலக விபரீதம் காரணமாகச் சட்டப்படி முத்திரையொட்டிய அண்டிமெண்டுகளும் எழுதுவாங்கிக் கொள்ளலானார்கள். ஆயினும், நாணயத்தை உயிரினும் சிறந்ததாக ஒப்பிவந்ததனாலேதான் பொருட்பெருக்கத்துடன் செல்வாக்குடையவர்களாய் ஆங்கிலம் கற்றுப் பட்டம் பதவி பெற்ற பெரும்பெரும் மேதாவிகளாலும் போற்றத்தகுந்தவர்க ளானார்கள். ஒரே இடத்தில் பல செட்டியார்களின் கடைகளிருக்கவும், பலசெட்டியார்க ளிருக்கவும், அவர்களை முன்பின் அறியாத புறவினத்தார் வந்து, “அங்குள்ளசெட்டியாரா? விருந்து வந்தவரா?” என்று கூடத் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஒருசெட்டியாரை யணுகி, “ஐயா!” என்னுடைய பணத்தை வைத்திருந்து கா வேண்டும்; நீங்கள் காகிதம் தந்தால் அதை நான் பதனப்படுத்தி வைத்திருந்து சென்னுவர முடியாது; எப்போல் உங்கள் கணக்கில் வரவுவைத்துக் கொண்டால் அதாவேபோதும்.” என்று சொல்லிப் பணங்கொடுத்துவைத்து வாங்கிக்கொண்டார்களென்றால்-கால வரையறை யுள்ள எணைய பாங்குகள் போலாறு எந்தக் கடினத்தினாலும், எந்த நேரத்திலும் கொடுத்து வாங்கி நாணயத்தை நடத்தி வந்தார்களென்றால், இவர்களின் செல்வாக்கைப்பற்றி நாம் எழுதித்தான் தெரியவேண்டுமென்பதில்லை. தெய்வபத்தியினாலும், ராஜ விசுவாசத்தினாலும், சாதிமுறைகவறுதலினாலும், நகரக் கூட்டவொழுங்கு கட்டுப்பாடுகளினாலும், நாணய நேர்மையினாலும் இச்சமு கத்தார் வேறெச்சமுக்கத்தாரினும் சீருஞ் சிறப்புப்பெற்று புண்ணியசீலர்களென்ற புகழுடன் உலகம் மதிக்க, உலகாளரசர்மதிக்க வாழ்ந்து வருகின்றார்களென்பது ஒருதலை. இச் செட்டியார்களின் செல்வாக்கைமுற்றுமெழுதுவதென்றால் மிகப்பெருகும். இச் செட்டியார் வாக்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும், தம்முலத்துக்கு வந்த பெருமையின் வரலாற்றைத் தெரிந்து அறமெறி மறவாது வான்முறையொழுங்கிச் செட்டியார்களின் செல்வாக்கு என்றும் நின்று நிலவச் செய்யத்திருவருள் துணைபுரிவதாக!

தன்சரிதம் உணர்த்தும் தம்பிரான் ரோழர்

அ ல் ல து,

ஏழாந் திருமுறையின் இனியபகுதி.

[நாகபட்டினம், நாஷுனல் ஹைஸ்கூல், தமிழாசிரியர், வித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள்.]

பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் திருவருளாற் றடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்ற தம்பிரானரோழர் வரலாறு தமிழுலக மும், சிறப்பாகச் சைவப்பெரியாரின் திருவுள்ளமும் நிறைந்தொ ளிர்வதேயாம். அடியேன் மகாமகோபாத்தியாய ஐயர் அவர்களிடம் பாடங்கேட்கும் காலத்திலேயே ஏழாந்திருமுறையில் ஸ்ரீசந்த ரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய சுயசரிதம் இடமிடங்கள்தோறும் மிளிர் தலைக்கண்டு அவற்றைத் தொகுத்து அறிய எழுதி நோக்கின் சுவாமி களது புண்ணிய சரிதத்தை அகச்சான்று கொண்டு ஆராய்ந்ததாகும் என்ற சிற்றெண்ணம் அடியேன் மனத்து அடிக்கடி எழுந்தது. அ தனை ஆசிரியர் திருவடி துணைக்கொண்டு எழுதத்துணிந்தேன்.

‘நண்புடைய நன்சடைய னிசைஞாணி சிறுவன் நாவலூர்க் கோன்’ ‘சடையனவன் சிறுவன்’ எனச் சுவாமிகள் பலவிடத்தும் குறித்துக்கொள்வதால் திருநாவலூரிலே சடையனாரும் இசைஞா னியாரும் செய்த முற்றவ முதிர்ச்சியாற் பெற்ற நற்றவக்குமார் ளன்பது அறியப்பெறுகின்றது. அங்ஙனம் அவதரித்து வளர்ந்து வரும்காலையில் தெருவிற் சிறுசேர் உருட்டி விளையாடிய சுந்தரரை நரசிங்கமுனையரையர் ஆழகிலும் குணத்திலும் ஈடுபட்டுப் பெற்றோர் உட்கரவுபெற்று எடுத்துவளர்த்து வந்தனர். இது “நரசிங்க முனை யனரையன் ஆதரித்து நசனுக்கு ஆட்சேபும் ஊர்” எனப்பாராட்டுத லானார், தன்னை ‘நாவலூர்க்கோன்’ ‘கூடலார் மன்னன் குலநாவ லூர்க்கோன்’ என்பன போன்ற பலபகுதிகளான் கூறிக்கொள் றுகலானும்வலியுறும். ஆரூர் இங்ஙனம் அரசர்மனையிருந்து வளர்ந் துவருங்காலத்து உரியபருவத்தே ஆதிசைவ மாபிற் கேற்றவாறு உபநயன முதலியன செய்கிக்கப்பெற்று மணப்பருவம் அடைந்த னர். அப்போது புத்தூர் சடங்கனி சிவாசாரியார் பெண்ணை மணம் புரிவிக்க, எண்ணி வேண்டியன பலவுஞ் செய்து மணவினை நிகழுங் காலத்துப் பெருமான் மறையவர் திருவுருக் கொண்டு வந்து ஆவ ணங் காட்டி மணவினை நிகழ்வொட்டாது தடுத்துத் திருவெண்ணை ப்நல்லூர் அருட்டுறை யென்னும் ஆலயத்து ஆட்கொண்டார். இச் செய்தி. “ஆடக்கங்கோண் டாவணங் காட்டினல் வேண்ணை யூர் ஆளுங் கொண்டார்” “வாயாடி மா ம றை யோதியோர்

வேதிய னாகி வந்து...வேண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தேனையா ளுங் கோண்ட, நாயாடியார்த்த இடமாவது நந்திரு நாவலாரே” என்பனவற்றால் விளக்கப்பெறுகின்றது. ஆட்கொண்டின்று காலத் துவந்த மறையவரைத் தாம் பலபடியாக வைதுரைத்தும், அவர் ‘வன்றெண்டன்’ எனப்பெயரிட்டதும், ‘தன்மையினு லடியே னைத் தாமாட் கோண்ட நாட்சபைமுன், வன்மைகள் பேசிட வன்றெண்டன் என்பதோர் வாழ்வு தந்தார்’ என நாவலார்ப் பதி கத்து விளக்கப் பெறுகின்றது. இதில், ‘அடக்கங் கொண்ட டாவ ணங்காட்டி’ என்பதில், ‘அடக்கங் கொண்ட ஆவணம்’ என்றபா லது பெயரச்சொத்து அகரம் விகாரத்தால் தொக்கது. நாவலாராளி நகல் ஒலையைக் கிழித்து விட்டமையால் இறைவன் மறைத்துவைத் திருந்த மூலவோலை என்பது பொருள். ‘.....என்னேப்பெற்ற, முற்றவை தம்மனை தந்தைக்கும் தம்பிரானா’ ‘எம்மான் எந்தை மூத்தப்பன் எழேழ் படி கா லேமையாண்ட, பெம்மான்’ என்பன ஆம் மூலவோலிற் கண்ட வாசகமாகிய ‘நானும்’ என்பவழித்தோன்ற லும்வேண்ணெய்நல்லூராருக்கு அடிமை’ என எழுதிக்கொடுத்ததன் கருத்தாகும். பிறகு, இறைவன் நம்பியாரூரை நோக்கி, ‘ஐ நமக்குச் செய்யும் அருச்சனை என்னைப் பாடுதலேயாகும். ஆகலால், தமிழ் தழுவிச் செய்யுள் பாடுதல் வேண்டும்.’ என்ப பணித்தனர். நம்பியா ரூர் ‘கண்ணுதலாய் காட்டாக்கால் காண்பாரா?’ தேவரீர் பாட்டு வித்தாலன்றிப் பாடுதலையர் எவர்?’ என்று இறைவனை வணங்கித் ‘தேவரீரது எல்லையற்ற குணங்களில் எதைப்பாடுவேன்?’ என்றுகூற, இறைவன் அன்புடன் இகழ்ந்த இகழ்ச்சியையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் புகழ்ச்சி வேண்டாப் புண்ணியனாகலின், ‘ஐ வைத ‘பித்தன்’ என்ற கையே தொடக்கமாகக் கொண்டு பாடுக.’ எனப்பணித்தனர் அப் போது நம்பியாரூர் ‘பித்தா பிறைகுடி’ யென்பதை முதலாகக் கொண்டுபாடினார். அப்பதிகத்தின் “அத்தா உனக்கு ஆளாய் இனி யல்லேன் எனலாமே; ஆயா, அன்னே, அடிகேள், ஆதீ, அண்ணை, அழகா! உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே” எனக் கூட வுள் ஆதியாயிருப்பினும் அடிமைகொண்ட தலைவனாகவும் அன்னை யாகவும் ஆண்ணனாகவும், ஐய்ப்பொற்களாலும் ஆரத்துய்க்கும் அடி யனாகவும் இருந்து முறைமையாலும், இறைமையாலும், புலனாகச் ச்சியாலும் தொன்றுதெட்டே அடிமையாக்கிய அடியேன் அடி மையல்லேன் எனமறுக்கமுடியுமா? எனக்குறிப்பித்துச் செல்லுதல் எவ்வளவு சிறப்பைத் தருகின்றது?

பித்தனென்று முதற்கண் கூறிப்போந்தவர் ஞானநட்டின் மீதாரச்சியினால், ‘மூப்பது யில்லை’ யென்ற பதிகத்து ‘பித்தரை யோத்தோரு பெற்றியர்’ என உவமை கொடுத்து விளக்கினார். பழ மண்ணிப் படிக்கரைத் தேவாரத்து, ‘....பித்தரென்று கருதேன்மீன், படிக்கரையுள் பற்றரைப் பற்றி’ நின்று பழிபா வங்கள் தீருமின்’

என உலகத்தவர்களை நோக்கி, 'யான் சித்தனென்று கூறியதைப் போல நீண்டுங் கருகாதீர்கள். அவரான்வழி நின்று பழி பாவங்களினின்றும் நீங்கிப் பெறக்கடவ பேற்றையடைபுங்கள்' என மறுத்துங் கூறுகின்றார். திருக்குருகாஜர் தேவாரத்து 'பித்தரே என்று உம்மைப் பேசுவார் பிறரேல்லாம்' எனப்பிறர் கூற்றாகவும் அருளிச்செய்கின்றார். இவைகளை ஒற்றித்துப்பார்க்க பித்தன் என்ற நிலைக்கும், உவமங் கொடுக்கநிலைமைக்கும், மறுத்துரைத்ததற்கும், பிறர்மேல் ஏற்றக் கூறியதற்கும் உள்ள மனநிலைவேறுபாடும் அன்புப் பெருக்காறும் ஆழ்ந்து உணரத்தக்கதாயுள்ளது.

நம்பி யாரூர்: ஆரூர்து ஆளாய் அல்லேன் எனலாமே' என்றதை மனத்தாக் கொண்டு திருவாரூருக்கு எழுந்தருளின்றவர் திருவருட்டுறை, திருநாவலூர் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருத்துறைப்பூருக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு தடுத்தாட்கொண்டபெருந்தகையை நன்குணர்ந்து அவ்வூர்ப் பெருமானை "தலைவா உனை வேண்டிக்கொள்வேன் தவநெறியே." எனத் தோய்ந்தும் தோய்நின்றி் நிற்கும் தவநெறியை வேண்டிக்கொள்கின்றார். அங்கிருந்து, திருவநிலையை யடைந்தார். அத்தலம் திருநாவுக்கரசர் திருத்தொண்டி பூண்ட சலமாகலின் மிகத்தற்கு அஞ்சி ஊர்ப்புறத்திலுள்ள சித்தவட மடத்திலே யெழுந்தருளி நித்திரை செய்தார். அப்போது பாமாசாரியனாகிய சிவபெருமான் மறையவர் வேடந் தாங்கி வந்து இவருக்குத் திருவடி நீசைச் செய்தார். யாரோ மறையவன் இவ்வாறு செய்கின்றான் என்று பலவாறாக இகழ்ந்தார். இவ்வாறான, 'எம்மான்ற னடிக்கொண்டேன் முடிமேல்வைத் திடும் என்னும்' ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன், எம்மானே யெறிகேடில வடவீரட் டானத் துறைவானே இறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. 'ஆரூரன் மதியாது சொன்ன அன்பனை' என்ற பகுதிகளால் வலியுறும்.

பின்னர், திருமானிசூழி முதலிய தலங்களைத் தெரிசித்துக் கொண்டு சித்தம்பரத்தையடைந்தனர். அங்கு ஆணந்தக் கூத்தரைக் கண்டு, சீகாழி திருப்புன்கூர் முதலிய தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூருக்கு எழுந்தருளினார். வாணவர் தானவர் பாவருக்கும் அரசனும் இனியனும் ஆகிய புற்றிடங்கொண்ட பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதும் இங்குத்தானோ? யான் நீதிதவறாதவன்; பொருளில் மிகுந்த விருப்புடையேன்; வேதியர்தம்மை வெகுளேன். ஆனால், மிண்டருக்கு மிண்டல்லாற் பேசேன்; பேச ஆரம்பித்தால் சமுக்குத்தான் பேசவேன். ஆகையால், அவர் எம்பையும் ஆள்வரோ? கேளீர், எனத் தன்னிடத்துள்ள குறைநிறைகளை ஒப்பக்கூறி வேண்டிக்கொண்டு வன்மிகநாதரை வலாங்கினர். வன்மிக நாதர் 'உமக்குத் தேவாரானும்; மணக்கோலத்துடன்

என்றும் விளங்குவாயாக!' எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதனை நமது நம்பிகள் 'என்றனை ஆள் தோழனை' 'என்னுடைய தோழனுமாய்' எனக் கூறுமாற்றால் அறையலாம். இவ்வாறு நாடோறும் வழிபட்டு வருகாநாயில் ஒருநாள் பண்டை விதி நடுகின்ற கூட்டப் பரவையாரும் சுந்தரரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதலித்தனர். பின்னர், இறைதிருவருளால் திருமணமுடிந்தது. இதனை 'மாலையோண் கண் பரவையைத்தந்து ஆண்டானே' எனத் திருவாரூர்த்தேவாரத் துக் குறிப்பிக்கின்றார். தேவாசிரிய மண்டபத்து எழுந்தருளியுள்ள அடியார்கள்மேல் நீங்காத அன்புபூண்டு இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுக்கத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடினார். சுவாமிகளுக்கு வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் உணவுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கொடுத்துவந்தனர். ஒருபோது மழையென்னும் வாரிவளங் குன்றியதால் நிலவளஞ் சருங்கிற்று. அவர் அடியார்க்கு உதவும் அரும்பணி இடையீடுற்றதே எனக் கவன்று இறைவனைப் பணிந்து நெல்மலை பெற்றனர். அதனைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டு வர நம்பியாரூரர் 'கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன், ஆளிலை யெம்பெருமான் அவையட்டித் தர்ப்பணி' 'உல்லல் களைந்து அன்பதுவாய் ஓர்க்கமதாய் அவையட்டித் தர்ப்பணி' என வேண்டிக்கொண்டார். பின்னர், அவ்வாறே சிவ பெருமான் பூதங்களைக்கொண்டு எடுப்பித்தார்.

சிவ நாள் கழித்துச் சுந்தரர் திருநாட்டியத்தான்குடிக்கு எழுந்தருளியபோது கோட்புலி நாபனார் வனப்பகை சிங்கடியென்று தனது இருபுதல்விபர்களையும் அடிமைகொண்டருளும்படி வேண்டினார். நம்பியாரூரர் தனக்கு மக்களாக ஏற்றுக்கொண்டு பல பதிகங்களில் 'வனப்பகையப்பன்; கூடாமன்னரைக் கூட்டத்துவேன்ற கோழி றன் கோட்புலி சேன்னி, நாடார் தோல்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி நம்பியை நாளு மறவாச், சோடார்பூங்குழற் சிங்கடி யப்பன்' 'சிலையார் வாணுதலான் நல்ல சிங்கடியப்பன்' எனக்கோட்புலியாரையும் சேர்த்துச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

பரவையார் பங்குனி உத்திரத் திருநாட் செலவிற்குப் பொன் வேண்ட நம்பியாரூரர் திருப்புகளாருக்கு எழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து அங்கிருந்த செங்கற்களைத் தலையணையாகக் கொண்டு நித்திரை செய்தார். அவை பொன்னாகக் கண்டு அதிசயித்துப் புலவர்களை நோக்கி, 'பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே புகலார் பாடுமின்; இம்மையே சோறும் கூறையும் தரும்; அம்மையே சிவலோகமுள்ளவதற்கு யாதும் ஐயுறவில்லை' என உபதேசிக்கின்றார். இறைவன் தனக்குப் பொன்னருளியதை, 'பொன்செய் சேஞ்சடைப் புண்ணியன்' எனக் குறிப்பிக்கின்றார்.

திருவாரூரில் இருந்து சிவஸ்தலயாத்திரைக்காக எழுந்தருளியிருக்கூடலையாற்றாருக்குச் சமீபமாகத் திருமுதுகுன்றுக்குச்சென்றார்.

அப்போது இறைவன் அந்தண வேடங்கொண்டு எழுந்தருளி வழி காட்டிச்சென்று இதோ இருக்கின்றது கூடலையாற்றார் எனக்கூறி மறைந்தார். அதிசயித்த நம்பியார் 'அந்தணன் இவ்வழி போந்த அதிசயம் அறியேனே' எனக்கூறும் பாகரம் இதனைவினக்கும். பின்னர் திருமுதுகுன்றுக்கு எழுந்தருளி இறைவனைநோக்கி, 'இளைப்பறியீர் இம்மையேத்துவோர்க்கு அம்மைச் செய்வதென்?' எனச் சினந்து கூறினர். இறைவன் பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருளினார். 'அகனை உரையாணி எடுத்துவைத்துக் கொண்டு மணிமுத்தா நதியில் விட்டார். திருவாரூர்க் கமலாலயத்து வந்துதேடினார். இறைவன் திருவிளையாட்டாகக் காலம்காழ்க்கச் செய்தார். உடனே இவர் மனம்வருந்தி, 'பரவையிவள் தன்முகப்பே என்செய்த வாறடிகேள் அடியேன் இட்டளங்கேடவே' எனவும், 'பரவையிவள் வாடுகின்றாள்' எனவும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டு பொன்பெற்றார். இதில் வெற்றியுறவாரும் புகழடைவாரும் அதினின்றும் தவற நேர்ந்துநீய் பெண்கள் முன்னிலையில் பரிபவப்பட விரும்பமாட்டார்கள். அதைப் போலவே நம் பெருமானும் 'பரவையிவள் தன்முகப்பே' எனப்பரவையாச்சியார்க்கு முன் இறைவன் செய்தவிளையாட்டையும் ஆற்றாது அப்பரவையார் பரிசுசிக்கற்கு அஞ்சி, 'அடிகேள் என்செய்தவாறு' என இரங்கி வேண்டிக்கொள்வது எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றது? எடுத்த பொன்னையும் உரையாணியையும் உரைத்துப்பார்க்கார். பொன்மாற்றுக் குறைவாய் இருந்தது. கவன்று இறைவனிடம் விண்ணப்பித்து மாற்றுப்பெற்றார். இதனைத் திருவலிவலம் தேவாரத்து 'மாத்நெனக்கு வைத்தானே' என ஆளுர் குறிக்கின்றனர்.

பிறகு, நாவலாரூர் நள்ளாறு முதலிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருக்குருகாஆர் வந்தடைந்தார். இவர் வெயிலாலும் தாக்குத்தாலும் வாடியிருப்பதை யறிந்து இறைவன் தண்ணீர்ப்பந்தரடைத்து வரவேற்றார். இவரும் அந்தணர் வேடங்கொண்ட அமலன் அருளிய பொகிசோற்றையும் எலங்கலந்த இனிய நீரையும் உண்டு இளைப்பாறினர். இறைவன் தண்ணீர்ப்பந்தரோடு தாமும் மறைந்தார். இதனை, 'பாவோர் பசிதீர்ப்பாய்' 'வேப்போடு பீணியெல்லாந் தவிர்த்தேன்னை யாட்கொண்டாய்' 'ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தேன்னை யாட்கொண்டாய்.'

எனக் தான் பசியாலும் வெப்பத்தாலும் மிகவருந்தி உயிர் போந்தருணத்தில் இருந்ததை உணர்ந்து ஆட்கொண்டமையால், இறைவனது அடியார்க் கெனியனும் பெருந்தகைமையும், பாம்பொருளையும் அன்னம் பரிமாறச்செய்யும் அடியேன் அன்புக்கிறமும் இவ்வளவு சிறந்தகாயிருப்பதை யறிந்திலேன் என்ற கருத்தடங்க 'இத்தனை யாமாற்றை யறிந்திலேன் எம்பெருமான்' எனப்பாராட்டுவது நன்கு விளக்கும்.

இவ்வாறு பலதலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு தொண்டை நாட்டையடைந்தார். திருக்கச்சூருக்கு எழந்தருளும்போது உண்ணும் வேளையாயிருந்தது. இறைவன் வன்றெண்டர் பசியைப் போக்க ஓரங்கணாய் அந்தணரில்லங்கள் தோறும் சென்று யாசித்துவந்து அதுசுவையுடன் அன்னம் படைத்தருளினார். இறைவன் போருளிற் பிணிப்புண்ட சுந்தரர் மலைமேல் மருந்தரிடம் மனத்தைக் கொடுத்தப் பரவசராகி, 'அடியா ரிருக்க ஐயங்கொளவ தழகிதே' 'கதுவாய்த் தலையில் பலி கொள்ளக் கண்டா லடியார் கவலாரே' என அடியார்களிருக்க ஆண்டான் பலிகொள்ளுகல் அழகா? அடிமையின் கடமையை ஆண்டான்மேற் கொண்டதால் அடியார்கள் கவலார்களா? என்ற கருத்தடங்கக் கவன்று உரைக்கின்றார். முறையே பலதலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவொற்றி யூரையடைந்தார். அங்கு வழிபாடியற்றி எழந்தருள்காடையில் ஞாயிறுகிழார் என்னும் வேளாளரது திருமகளாராகிய சங்கிலியாரது காதற்றொடக்கால் கட்டுண்டு கவலையுற்றார். முதல்வன் முன்னின்று சங்கிலியாரைப் பிரியாதிருக்கும்படி மகிழடியிற் சபதம் செய்வித்து மணமுடித்துவைத்தார். அங்கு இல்லறம் நடத்திவருங் காடையில் தியாகராஜப் பெருமானது திருவொலக்கத் தரிசனம் ஞாபகத்திற் குவர 'எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன் என்னோர் இறைவனையே' 'சங்கிலியா டேனைப்புணர்த்த சழக்கனேன், எங்குலக்கப் பிறிந்திருக்கேன் என்னோர் இறைவனையே' எனப் பலபடியாக ஆராமையிக்குச் சபதத்தையும் மறந்து திருவாரூரையடைய வழிக்கொண்டு திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்தார். அப்போது இவரது பார்வை மங்கிற்று. அப்போது இறைவன் கோக்கி, 'கட்டனென்பிறந்தேனுனக் காளாய்க் காதற் சங்கிலி' காரணமாக, எட்டி நுற்றிசு முந்திரு மூர்த்தி யேன்செய் வான்அடி யேன்எதே துரைக்கேன், பெட்ட னாகிலும் திருவடி பிழையேன்' எனக்கூறுகின்றார். அங்ஙனம் கண்ணிழந்தமையால் வருந்திக் திருவொற்றியூரை நோக்கி, 'என்கணுக்கு ஒருமருந்துரையாய்' எனவேண்டினார். அவரருளினுரில்லை. மிகவருந்தி, 'முன்றுகண் உடையாய் அடியேன்கண் கொள்வதே கணக்கு வழக்காகில், ஊன்றுகோ லெனக்காவ தோன்றருளாய்' எனப் பிரார்த்தித்தார். அப்போது கண்ணில்லாமையால் வரும் இழிவுகளும் துன்பங்களும் மணக்கண்முன் தோன்றின. 'அகத்திற் பெண்கேள் நானொன்று சோன்னால் அழையேல போதுருடா எனத் தரியேன்'

'வீட்டிலுள்ள பெண்கள் யான் ஏதாவது சோன்னால் அழைக்காதே போகுருடா என்பார்கள்; அகனை யான் சகியேன்' எனக்கூறுகின்றனர். மற்றும் கண்ணில்லாமை உயிரோடு நரகத்து அடைந்ததுபோலா மாதலின், 'உயிரோடு நரகத்தழந்தாமை ஊனமுள்ளனதீர்த் தருள்செய்யாய்' எனவும் வேண்டிக்கொள்கின்றனர்.

‘இறைவன், நண்பனேயாயினும் நடுவுநிலைகவறார்’ ஆகலின் கண்பெற்றல்லாய் மேற்போகின்றவர் திருமுல்லைவாயிலை யடைந்து, ‘சங்கிலிக் காளை கண்கொண்ட பண்பு! நின்னடியேன் படுத்துயர்க்கையாய்’ என வேண்டிக்கொண்டு திருவெண்பாக்கத்தை யடைந்தார். அங்குந், கம்பிறையாய்த் கணக்கினிய தோழனுமான இறைவன் அருளாமைபால் மனங்கொதித்து ‘தேவரீர் கோயிலில்தான் தீருக்கின்றீரோ?’ எனக் கேட்டார். அப்போது கண்மறைத்து கவிபல கொண்ட கண்ணுதற்பெருமான் மனமிரங்கி இவருக்கு ஊன்று கொல் ஒன்று கொடுத்து, ‘உள்ளோம், போம்.’ என்று விடைகொடுத்தார். இதனை, ‘பிழையுள்ள பொருத்திவோ’ என்றபாசரமும், ‘ஊன்றுவதோர் கோலருளி யுளோம் போகீர் என்றுளே’ என்றபகுதியும் விளக்குவனவாம். பின்னர்ப் பலகலங்களையுந் தரிசித்துக் காஞ்சிபுரத்தை யடைந்து இடக்கண்பெற்றார். இதனை, ‘கம்பனெம் மாணக்காணக் கண்ணடியன் பெற்றவாறே’ என்ற இறுதியையுடைய பாசரங்களால் அறியலாம். காஞ்சியைக் கடந்து ‘தென்திருவாறாப்புக்கு என்றன்மனங்குளிர என்றுகொல் எய்துவதே’ எனத் திருவாரூர்மேற் காசலாகரம் பெருகக் கதித்துவரும் இடையில் திருவாவடுதிறையையடைந்தார். அங்கு ஒருகண்ணில்லாமைபாலும் திருமேனியிற் பரளிய நோயாலும் வருந்தி, ‘கண்ணிலே னுடம்பில் அநோயாற் கருத்தழிந்து உனக்கே பொறையானேன்’ ‘மதியிலேன் உடம்பிலேநோயான்மயங்கினேன்’ எனப் பலவாறு தோத்தரித்தார். அங்கிருந்து திருத்தருத்தியை யடைந்து தன்னுடற் பிணியைப் போக்குமாறு வேண்டிக்கொண்டார். இறைவனும் அவ்வாறே தீர்த்துத் தழுதுவித்துப் போக்கியருளினார். இந்நிகழ்ச்சியை ‘உற்றநோயின்றே உறவொழித் தானே’ எனவும், ‘அம்மைநோயிம்மையே ஆசறுத் தானே’ எனவும் பாராட்டுகின்றார். பின்னர்த் திருவாரூரை யடைந்து வன்மீக நாதரை வலக்கண்ணையும் தரும்படி வேண்டினார். இச்செய்தி,

“விறற்கு கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பியாட் பட்டேன் குற்ற மொன்றும் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர் எற்றுக் கடி கேள் என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிபட்டீர் மற்றைக் கண்தான் தாரா தோழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.”

என்றபாசரத்தால் நன்கு விளக்கப்பெற்றுள்ளது. ‘அடிமையை விறறுக்கொள்ளும் வழக்கப்படி விறறுவிடுவீர். ஆனால், உலகத்து மற்ற அடிமைகளைப்போல பணத்துக்கு ஒற்றியாக (நடாக) வைக்கப்பட்டவனல்லேன். உம்முடைய முழுமுதலாந்தன்மையைக்கண்டுவிரும்பி யடிமை பூண்டவன். அங்ஙனம் பயன்கருதாது வலியவந்த அடிமை குற்றஞ்செய்காலும் பொறுத்துப் போதலை ஆண்டானியற்றை. அங்ஙனமிருக்கவும் நான் ஒருகுற்றமும் செய்யவில்லை. கடுந்தண்டனையாகப் பொட்டையாக்கினீர். எதற்காக என்று கண்ணைக்

கொண்டீர். வினாக நீரே பழியை மேற்கொண்டீர். மற்றக் கண்ணையும் தராவிட்டால் அழைத்து நீர்கான் வாழ்ந்துபோமே' எனத் தோழமை பற்றிக்கூறும் வனப்பு மிகச்சிறந்து விளங்குகின்றது. பிறகு இறைவன்வலக்கண்ணையும் கொடுத்தருளினார். இரண்டுகண்களும் கொடுத்ததை அவிநாசித் தேவாரத்து 'காலுத கண்கள் காட்டவல்ல கறைக்கண்டனே' எனப் பாராட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு இறைவனை அக்தயாமத்துக் கொழுது பரவையார் இல்லத்திற்கேக ஆவர் சங்கிலியாரை மணங்க காரணத்தினால் இவரை ஏற்றுக் கொள்ளாது மறுத்தார். அப்போது இவர் வேண்டு கோளின்படி இறைவனை தூது சென்று இருவர் ஊடலையும் தவிர்த்தனர். இதனை 'தூதடைய வகலல்குல் தாமோழியாள் ஊடல் தோலையாத காலத்தே'ர் சொற்பாடாய் வந்து' என்ற திருநாகைக் காரோணபதிகத்தால் அறியலாம். திருவாரூரில் வாழ்ந்துவரு நாளையில் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் இறைவனைத் தூதனுப்பியதைக் கேள்வியுற்று அளவிலாக் கோபங் கொண்டிருந்தார். இருவரையும் ஒன்றுபடுத்தக் கருதிய இறைவன் ஏயர்கோனுக்குச் சூலைகோய் வரும்படிச்செய்து நம்பியாரூரை நீக்குப்படி ஏகினர். நாவலாரூர் வருதலைக் கேட்ட ஏயர்கோன் வயிற்றைக் கிறிக்கொண்டு 'உயிர் துறந்தார். இவரும் துறக்க எண்ணிப்போது இறைவன் திருவருளால் ஏயர்கோன் உயிர்பெற்று எழுந்தார். இருவரும் நட்புக் கொண்டனர். இதனை, 'ஏயர்கோன் உற்ற இரும்பிணி தவிர்த்து' என்னும் பகுதி விளக்குகின்றது.

பிறகு, சேரமான்பெருமாளையனோடு நட்புக்கொண்டு திருநாகைமுதலிய தலங்களுக்குச் சென்று வணங்கித் திருநாகையில் இறைவனைக் கத்தாரி, சாந்து, குநிலை, பன்னீராயிரத்தில் மூன்றி லொருபங்குபொன் இவற்றைவேண்டினார். பின்னர், பாண்டிபநாட்டுத்தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு திருச்சுழிபல் வந்து தங்கியிருந்தபோது இறைவன் கனவின் கட் காணையாக் காட்சி கொடுத்தார். கானப்பேர் பதிகத்து 'கானப்பே ருறைகானே' என இவர் கூறுவதால் விளங்கும். திருப்புனவாயில் முகலான சலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூருக்கு எழுந்தருளினார். அங்கிருந்து சேரமாளோடு திருவையூற்றைத் தரிசிக்க எழுந்தருளினார். அங்குகாவிரியில் பெருக்கு அகிமாக் இருந்தது. 'எதிர்த்து நீந்தமாட்டேன் நான்' என விண்ணப்பித்துக்கொண்டதால் ஆறு வழிவிட்டது. இறைவனை வணங்கி சேரமாளோடுசேரநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். சேரலோடு நட்புக் கொண்டமைபால் 'சேரமான் ரோழர்' என்ற நாமமும் உண்டாயிற்று. அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருக்க 'சேல்வஆருரானே மற்றக் கலுமாமே' என்று தியாகேசன் எண்ணம் மனத்துதிக்கத் திருவாரூருக்கு வழிக்கொண்டார். சேரர்பெருமான் அன்றுவரைதன் பண்டாரத்திருந்த பொருள்களைத் தூதர்களைக்கொண்டு எடுப்பித்து

உடன்பேர்க்குச் செய்தார். இவர் திருமுருகன் பூண்டிக்குப் பக்கமா கச்செல்லும்போது இறைவன் தோழனிடமிருந்து வசை பெறுவ வற்காகவோ, அல்லது கொடுப்பதற்கு நாயிருக்க நந்தோழன் பிற ரொருவரிடம் வாங்கலாமோ என்ற எண்ணத்தினாலோ, தம்பூதங் களை வேட வடிவு கொள்ளச்செய்து பிடுங்கிவரச் பெய்தார்- இந் நிகழ்ச்சியை,

‘வில்லைக் காட்டி வேருட்டி வேவேர் விரவலாமை சொல்லி
கல்லினால் எறிந்திடும் மோதியும் கூறை கொளுமிடம்’

எனப் பலவாறு விளக்கியுள்ளார். பிறகு, திருவருளால் இழந்த பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு திருவாரூரை யடைந்தனர். சில நாள் தங்கியிருந்து கொங்குநாட்டு சிவதலங்களைத் தரிசிக்கச் சென் றார். திருப்புக்கொளியூரில் செல்லும்போது முதலையாபிற் பிள்ளை யைப் பறிகொடுத்த வேதியர்க்கிரங்கி மீட்டுக்கொடுத்தார் என்பது,

‘புக்கொளி யூரில் குளத்திடை,

உள்ளாடப் புக்க மாணி என்னைக் கிறிசெய்ததே’

‘கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு சாலனையே’

‘என்ற பகுதிகளான் விளக்கப்பெறுகின்றது. பின்னர் சோநாடு சென்று சோமான பெருமானோடு எழுந்தருளியிருக்கும்போது திருவஞ்சைக் களத்திற்கு எழுந்தருளினார். அஞ்சைக்களத் தப் பரைநோக்கி, ‘வேறுத்தேன்மனைவாழ்க்கையை விட்டொழிந்தேன்’ என்றும், ‘ஆக்கும் அழிவும் அமைவும் நீ யென்பனான், நாக்கும் சேலியும் கண்ணு நீ யென்பனான்’ ‘நலனே இனிநான் உனைநன் குணர்ந்தேன்’ என்றும் வேண்டிக்கொண்டனர். உடனே இறை வன் ‘வெள்ளையானையை யனுப்பி அணுக்கத்தில் அழைத்துவரச் செய்தனர். திருக்கையாயத்துத் தேவர்கள் எதிர் கொண்டனர். இவ் வரலாறு,

‘இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார்மிது தேவரெல்லாம்
வந்தேதிர் கொள்ள என்னை மத்தயானை யஞ்ஞபுரிந்து
மந்திர மாமுனிவர் இவனார் என்ன எம்பெருமான்
நந்தம ரூரனென்றான் நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.”

என்பன போன்ற பாசுரங்களால் இனிது விளக்கப்பெறுகின்றது. பக்கத்து நின்றமுனிவர்கள் இறைவன் திருமுகச் செவ்விபார்த்து, இவர் யாரென்று கேட்கத் தொன்றுதொட்ட அடிமையைப் பா ராட்டும் உரிமையைக்காட்ட ‘நந்தம் ஆரூரன்’ என்று திருவாய்மலர்ந் தமை எவ்வளவு பேரருளைக் காட்டுகின்றது!

இனி, இலக்கியச் சுவை நுகரும் புலனுணர்ச்சிகொண்டு இதனை ஆராயுமிடத்துத் திருப்பாடலியல்பும், நடப்பின்திறமும். அன்பர் வரலாறுகளும், இயற்கையின் எழிலும், சாத்திரக் கருத்துக்களும், துறை தழுவிய பாசாங்களும், சொற்றொடர் நயமும், அரும்பிரயோகங்களும் அழகு செய்கின்றன. அல்லாமலும் பிறதூல்களிற் காணப்பெறும் இவரது சரித விசேடங்களும், திருக்கடைக்காப்பி னமைதியும், பிறவும் விளங்குகின்றன. அவற்றைப் பற்றிப் பின்னர் ஆராய்வோம்.

சிவபராக்ரமம்.

(ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறீர்)

[ஸ்ரீ உ. வே. T. V. ஸ்ரீநிவாசாசாரியாவர்கள் மொழிபெயர்த்தசௌப்திக பர்வம் 17-18-வது அத்தியாயங்களின் திட்டம்.]

சிவபரத்துவ நிருபணசிகாமணி

பொன்னேரி பிரம்மஸ்ரீ தி. மா. ஸ்ரீநிவாச ஜயங்காரவர்கள்.

“அசுவத்தாமா தேவதேவர்களின் ஈசுவரனுக்கும் ஈசுவரரும் குறைவற்றவருமான மகாதேவரைச் சரணமடைந்தார்; இது நிச்சயம். அதனால், துரோணனியானவர் ஒருவராயிருந்துகொண்டு அநேகரைக் கொன்றார். மகாதேவர் பிரசன்னராவாராகில் மாணமில்லாமையையும் அளிப்பார். இத்திரனையும் நாசம் செய்யத்தக்க வீரியத்தையும் அவர் அளிப்பார். நான் உன்னபடி மகாதேவரை அறிகிறேன். புராதனமாகவும் பற்பலவிதமாகவுமுள்ள இவருடைய செய்கைகளையும் அறிகிறேன். தேவர்கள் யாகம் செய்வதற்கு சங்கல்பித்தார்கள். அந்தத் தேவதைகள் ருத்திரரை உன்னபடி அறியாமல் தேவரும்ஸ்தானுவுமான அவருக்குப்பாகத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. யாகத்தில் தேவர்களால் பாகமானது ஏற்படுத்தப்படாமலிருக்கவே, கோபமுள்ள மகாதேவர் தேவர்கள் யாகம் செய்தலிடத்திற்கே வந்தார். ‘அந்தச் சிவபிரானைக் கண்டு பூதேவியானவன்பயந்தான்; மலைகளும் நடுங்கின; காற்றும் வீசவில்லை; மூட்டப்பட்ட அக்னியும் ஜ்வலிக்கவில்லை; நகரத்திரமண்டலமானது பயமடைந்து அதிகமாகச்சுற்றியது; சூரியனும் பிரகாசிக்கவில்லை; சந்திரன் ஒளியை யிழந்த மண்டலத்தை யுடையவனான்; ஆகாயமுமுதும் இருஞ்சூழ்ந்ததும் மூடப்பட்டதும் ஆகியது. பிறகு, அவமதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் விஷயங்களை அறியவில்லை. அந்த யஜ்ஞமானது பிரகாசிக்கவில்லை. தேவதைகள் அவ்வாறு பயந்தார்கள். பிறகு, அவர் பயங்கரமான பாணத்தினால் யஜ்ஞத்தை மார்பில் அடித்தார். பிறகு, யஜ்ஞமானது மிருகமாக ஆகி அக்னியுடன் கூடி ஒடியது. ருத்திரரால் ஆகாயத்தில் பின் தொடரப்படுகின்றதான அந்த யஜ்ஞமிருகமானது அந்தரூபத்துடனேயே ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டு விசேஷித ற்ப் பிரகாசித்தது. பிறகு, யஜ்ஞம் ஒடிவிடவே, தேவர்களுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. தேவர்கள் நினைவு தவறவே ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. கோபங்கொண்ட முக்கண்ணர் சலிதாவினுடைய இருகைகளையும்பகனுடைய இருகண்களையும் பூஷிதா

வினுடைய பற்களையும் வில்லின் துனியினால் அடித்து நாசஞ்செய்தார். பிறகு, தேவர்கள் வேகத்துடன் ஒடினார்கள். யஜ்ஞாங்கங்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஒடின. சிலர் அங்கேயே சமூன்றுகொண்டு உயிரை இழந்த வர்கள்போலானார்கள். பிறகு, தேவர்கள் தேவசிரேஷ்டரை யஜ்ஞத்து டன்கூடச் சரணமடைந்தார்கள். பிரபுவும் அருள்புரிந்தார். பிரசன்ன ராண பகவான் சமுத்திரத்தில் கோபத்தை விட்டார். அந்தக்கோபமானது நெருப்பாகி எப்பொழுதும் ஜலத்தை வற்றச் செய்கிறது. பகவான் சங்கரர் பகனுக்கு இருகண்களையும் அவ்வாறே சவிதாவுக்கு இருகண்களையும் பூஷாவுக்குப் பற்களையும் கொடுத்து மீண்டும் யஜ்ஞங்களையும் கொடுத்தார். பிறகு, இவையனைத்தும் மறுபடியும் நல்லநிலைமையை அடைந்தன. தேவர்கள் இவருக்கு எல்லா ஹவிசுகளையும் பாகமாக ஏற்படுத்தினார்கள். அவர் கோபித்தவுடனே உலகனைத்தும் நல்லநிலைமையை இழந்ததாகியது. அவர் பிரசன்னராகவே, உலகம் மீண்டும் நல்லநிலைமையை அடைந்தது. அந்த மகாதேவரால் உம்முடைய புத்திரர்க ளனைவரும் கொல்லப்பட்டார்கள். அது துரோண புத்திரரால் செய்யப்பட்டதன்று. அது மகாதேவருடைய அருள்.”

விஷபானம்.

• [ஸ்ரீ உபய. வே. தீ. ஈ. ஸ்ரீநிவாசாசாரியாவர்கள் மொழிபெயர்த்த ஆதிபர்வம் 18-வது அத்தியாயத்திற் கண்டது.]

“தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தத்திற்காக சமுத்திரத்தைக் கடையத் தொடங்கினர். வாசுகியின் முகத்தை அசுரசிரேஷ்டர்கள் பிடித்துக் கொண்டனர். நாராயணர் எங்கே இருந்தாரோ அந்தவாலின் பக்கத்தில் தேவர்களுள்ளோரும் சேர்ந்து நின்றுனர். அசுரர்கள் வேகமாகப் போட்டபடியால் வாசுகி கக்கினவிஷத்தோடு அந்த ஜலம் சேர்ந்து போயிற்று. பின்பு, ஆலாகஸமென்று பெயர்பெற்ற கொடிய விஷம் உண்டாயிற்று. தேவர்களும் அசுரர்களும் விஷத்தால் தகிக்கப்பட்டு, பயந்து விசனமடைந்து அவ்விடம்விட்டு டோடினர். தேவர்களும் ரிஷிசிரேஷ்டர்களும் பிரமாவின்மீடும் போய், ‘அமிர்தம் கடையும்போது பிரளயகாலாக்கிக்கு ஒப்பான விஷம் உண்டாயிருக்கிறது; அதனாலேயே, உலகங்கள் தகிக்கப்படுகின்றன; அகற்றுக நீங்கள் பரிகாரஞ்செய்யவேண்டும்.’ என்றனர். பிரம்மா லோகேசுவரரும், ஹாரும், மூன்றுநேத்திரங்களுடையவரும், கிரிகுலந்தரித்தவரும் தேவர்களுக்குத் தேவரும், பார்வதி பதியுமாகிய உருத்திரமூர்த்தியைத் தியானம் செய்தார். அவரார் சிந்திக்கப்பட்ட ஈசுவரர் அவர் சிந்தித்ததையறிந்து சீக்கிரம் வந்தனர். பிரம்மதேவர் அதைமூலவரம் அந்த ஈசுவரருக்குச் சொல்ல, அதைக்கேட்டு உருத்திரமூர்த்தி உலகங்களுக்கு இதஞ்செய்யக்கருதிப் பிரளயகாலாக்கினிக் கொப்பான தேசசோமுகடிய அந்தவிஷத்தைப் பானஞ்செய்தார். ஈசுவரர், லோக இதத்திற்காக அந்தவிஷத்தைத் தம் கழுத்தினுள் நிறுத்தினார். அதனால், கழுத்திற் கருமையுண்டானது பற்றி அவர் நீலகண்டரென்று சொல்லப்படுகிறார். அளவற்ற தேஜசுள்ள உருத்திரராலே விஷம் குடிக்கப்பட்ட மாத் திரத்தில் தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்து திரும்பவும் சமுத்திரத்தைக் கடைந்தனர்.”

சைவசமய உண்மைகள்.

1. கடவுளும், உயிர்களும், உயிரறிவை மறைத்து நிற்கும் தடைப் பொருள்களும் என்றும் உள்ளன. (கடவுள்-பதி, உயிர்கள்-பசு, தடைப் பொருள்-பாசம்.)

2. கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவரே. அவர் எல்லா அறிவும் எல்லா முதன்மையும் எல்லா அனுக்கிரகமும் இயல்பாகவுடைய அதிபரிசுத்தர்.

3. உயிர்கள் எண்ணிறந்தன. அவ்வுயிர்கள் பலவேறு வகைப்பட்ட சிற்றறிவும், பரதந்திரமும், கடவுள் அனுக்கிரகமின்றி அமையாமையும் இயல்பாகவுடையனவாய்ச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்பன.

4. உயிரறிவை மறைத்து நிற்கும் தடைப்பொருள்கள் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூன்றுமாம். அவற்றுள் ஆணவம் நெல்லில் உயி போன்றும் செம்பிற் களிம்புபோன்றும் உயிரின் குற்றமாய் உடன்தோன்றி நிற்பது. இருள் ஒன்றேயாயினும் பலகண்களையும் மறைத்து நிற்பதுபோல ஆணவம் ஒன்றேயாயினும் பலஉயிர்களின் அறிவையும் மறைத்து நிற்கும். கன்மம், உயிர்கள் தானென்னும் முனைப்போடு மனம் வாக்குக் காயமுன்னும் மூன்றுமும் செய்யும் தொழில். மாயை, ஆடையிற்படிந்த அழுக்கை நீக்குதற்கு ஆடையிற் செறிக்கப்படும் உவர்போல, உயிரிற் படிந்த ஆணவத் தடை நீக்குதற்கு உயிரிற் செறிக்கப்பட்டது.

5. சிவபெருமான் அநாதியே ஆணவத்திலே அழுத்திக்கிடந்த உயிர்கள்மேல்வைத்தபெருங்கருணையாலேகிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென்னும் ஐந்து தொழில்களையும் செய்தருளுவர். அவற்றுள் கிருஷ்டியென்பது உயிர்கட்கு அவற்றின் கர்மத்துக்கு ஏற்பமாயையிலிருந்துசரீரம் உலகம் முதலியவற்றை உண்டாக்கிக் கொடுத்தல். திதியென்பது அங்ஙனம் உண்டாக்கப்பட்ட சரீரம் உலகம் முதலியவற்றை பாதுகாத்தல். சங்காரமென்பது அச்சரீரம் உலகம் முதலியவற்றை மாயையின் ஒட்டுத்தல். திரோபவமென்பது உயிர்கள் தாம் செய்த வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கும்படி செய்தல். இது திதி நிகழும்போது நடைபெறுவது. அனுக்கிரகமென்பது உயிர்களுக்கு ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னும் மூன்றுதடைகளையும் நீக்கிப் பேரின்பம் கொடுத்தல். இது சங்காரம் நிகழும்போது நடைபெறுவது.

6. உயிர்கள் தமக்குக்கிடைத்த சரீரத்தின் உதவியால் இவ்வுலகத்திலே நல்வினை தீவினைகளைச் செய்யும். இவற்றின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களை முறையே சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் அனுபவிக்கும். பின்னர் மறுபடியும் அவைகர்மத்திற்கேற்ப இவ்வுலகிற் பல பிறவிகளிற் பிறக்கும். இங்ஙனம் உயிர்கள் மாறிமாறிப் பிறக்கும் இறந்தும்வரும் உயிர்களுக்குக் கிடைக்கும் பிறவிகள் பலவற்றுள்ளும், மக்கட் பிறப்பே முத்தியின்பம் பெறுதற்குக் கருவியாதலால் மிகச்சிறந்தது.

7. மனிதப் பிறப்புப் பெற்றவர்கள் முன் பல பிறவிகளை யெய்தினமை காரணமாகச் சிறிதுசிறிது அறிவுரிளக்கம் பெற்றுப் படிப்படியாகப் பல வேறுவகைப்பட்ட மதங்களிலே நின்று அவ்வவ் தூல்களில் விதித்தபடி

ஒழுதுவர். அவ்வாறு ஒழுகிய புண்ணியவிசேடத்தால் மேலான சைவசமயத்திற் புகுந்து வேதசிவாகமங்களில் விதித்தபடி ஒழுதுவர்.

8. வேத சிவாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்ட சாதனங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென நான்காம். அவற்றுள் சரியை ஒழுக்கநெறியிலே நின்று சிவபெருமானைச் சரீரத்தால் வழிபடுதல். கிரியையாவது ஒழுக்கநெறியிலே நின்று சிவபெருமானைச் சரீரத்தாலும் மனத்தாலும் வழிபடுதல். யோகமாவது ஒழுக்கநெறியிலேநின்று சிவபெருமானை மனத்தால் வழிபடுதல். ஞானமாவது சிவபெருமானை அறிவால் வழிபடுதல்.

9. சரியை கிரியை யோக நிலைகளிலே நின்று சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் தொண்டு செய்தலே சிவபுண்ணியமாம். இச்சிவபுண்ணியத்தால் யான் இன்ன நல்வினை செய்தேன்; எனக்குஇன்னர்தீவினை செய்தார் என்னும் நினைப்புநீங்குதலாகிய இருவினைச் சமபுத்தியுண்டாகும். இச் சமபுத்தியால் அகங்காரம்கெட ஆனவ அழுக்குநீங்கும். பருவம் வரும் அப்பருவத்தில் சிவபெருமானுடைய திருவருள் ஆன்மாவ்னிடம் விசேஷமாகப் பதியும். அச்சமயம் சிவபெருமானே குருவாக எழுந்தருளிவந்து ஞானோபதேசம் செய்வார்.

10. அவ்வாறு ஞானோபதேசம் பெற்ற உயிர் அவ் வுபதேசநெறியை உறுதியாகக்கொண்டு சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே சிவோகம் பாவனை செய்து நாடும். அந்நன்ம நாடிய காலத்து மாயாகாரியமாகிய உலகப்பொருள் முதலியவற்றின் நிலையாமைகண்டு உயிர் அவற்றினின்று நீங்கவே, அவ்வுயிர்க்குச் சிவபெருமானுடைய ஞானசொரூபம் விளங்கும். இவ்விதஞானசொரூப விளக்கம் நிலைபெறுதற்கு வேண்டப்படுவன சிவாலயத்தையும் சிவனடியார்களையும் சிவனெனவே கண்டு வழிபடுதலும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத் தைவதிப்படி உச்சரித்தலுமாம்.

11. ஞானசொரூப விளக்கம் நிலைபெற்ற உயிர், முன் பாசத்தோடு தட்டுண்ட காலத்துச் சிவபெருமானை வேறுகாணாதுகின்ற நிலைபோல இப்பொழுது தன்னை வேறுகாணாது சிவபெருமானோடு ஒற்றுமைப்பட்டு அவரருளுாலல்லது ஒன்றையும் செய்யாது நிற்கும். அவ்வாறு நிற்கும் உயிர் சிவபெருமான் தன்னோடு அநாதியே இரண்டறக்கலந்துகின்ற சருணையால் உபகரித்து வரும் உரிமையை நோக்கி நோக்கி அப்பெருமானிடத்துப் போன்பு முறுகிவளரப்பெறும். இதுவே ஞானத்தின் முடிவான நிலை.

12. இவ்வித ஞானநிலை அடைந்தவர்களே சிவஞானிகள். அவர்களிடம் ஆணவம் வறுத்த வித்துப்போற் பயனற்றுக் கிடக்கும். ஆணவம் பயனற்றுக் கிடப்பவே, தானென்னும்முனைப்பில்லாமையால் கர்மம் இல்லை. இவை இல்லாமையால் மாயையும் அவர்களுக்கு வேண்டப்படுவதில்லை. ஆகவே சிவஞானிகள் ஆணவம் கர்மம் மாயை யென்னும் மூன்று தடைகளும் அவற்றின் வாசனையும் நீங்கி அறிவு முழுவுதும் விளங்கப்பெற்று எல்லாம் சிவமயமாகக் கண்டு, சிவபெருமானைக் கொடுத்தருள் பெறும் பேரானந்தத்திலே அழுந்தி ஆனந்தமயமாயிருப்பார்கள். இதுவே மோக்ஷ நிலை.

“இறைவன் உயிருலக மென்னுமிவை மூன்றின்

பிறனன் குணர்த்தல்சைவ சித்தாந்த உண்மைகளாம்.”

அகத்திய முனிவரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி.

[திருநெல்வேலி சைவத்திருவாளர் கா. கப்பிராமணியபிள்ளை M. A. M. L. அட்வக்கேட் அவர்கள்.]

தமிழ்நாட்டுப் பண்டைப் புலவர்களைப்பற்றி ஆராயுங்காலத்தில், முதற்புலவராக முப்பரம் எரித்தவரைக் கூறவேண்டும். பின்னர், அவர் புதல்வராகிய முருகவேளைக் கூறவேண்டும். சிவபெருமானிடத்தும் முருகவேளிடத்தும் தூல் கேட்டவர் அகநீதியர். முதற் சங்கம் தோன்றிய காலத்துச் சிறந்து விளங்கிய முனிவரும் அகத்தியரே. அகத்தியர் வேறு நான்கு முனிவரோடு மகேந்திர மலையில் ஆசனம் எனப்பட்ட அருணால்களையுங் கேட்டனர். அகத்திய முனிவர் கந்தபுராணப் போர் நிகழ்ந்த பண்டைக் காலத்திலேயே, கிரேஞ்சம், வீந்தம் முதலிய மலைகளை அடக்கினர் எனவும், வில்வன் வாதாவின்னும் அரக்கர்களை மடிகித்தார் எனவும், உமையம்மையார் திருமணத்தின்போது தென்றிசைக்கட் சென்று நிலங்காத்தார் எனவும் கேட்கப்படுகின்றது. அக் கந்தபுராணத்திலே விதர்ப்பர்கோன் மகளாய் உலோபாமுத்திரையை அவர் மணந்து, சித்தன் என்னும் புத்தவனை அளித்தனர் எனவும் கூறப்பட்டது. அவரது கமண்டலத்தினின்று காவிரி கவிழ்க்கப்பட்ட கதை,

“அமர முனிவன் அகத்தியன் நனுகு
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை”

என மணிமேகலையுள்ளுங் கூறப்பட்டது.

உலோபாமுத்திரை யென்றபெயர் வடமொழியாக இருப்பதால், வடநாட்டுப் பெண்ணினை அகத்தியர் மணந்தார் என்பது தோன்றுகிறது. அவர் மனைவி புலத்தியனாக உடன்பிறந்தாள் என்று ஆசிரியர் நச்சினுர்த்தினியர் கூறுகின்றார். புலத்தியர் மரபில் வந்தவன் இராவணன்; அவன் தென்னாட்டுமன்னன். புலத்தியர் என்ற சொல்லும் அகத்தியர் என்ற சொற்போலத் தமிழாகக் கருதற்பாலது. பழைய வரலாற்றைத் தெளிவாக உணரமுடியாத இக்காலத்திலே, மாறுபட்ட இரண்டு கொள்கைகளுள் ஒன்றைத் துணிதல் எளிதன்று. அகத்தியர் ஒருகாலத்திற் புலத்தியருடன் பிறந்தானென மணந்திருத்தல் கூடும்; பின்னர் விதர்ப்பர்கோன் மகளையும் மணந்திருக்கலாம். வடநாட்டு மக்களோடு பெண்கொண்டு கொடுக்கும் வழக்கம் அக்காலத்து இருந்ததென்பது உறுதிக்கப்படும். ஆண்டும் தமிழ் மக்கள் ஒருகாலத்தில் இமயம்வரை பரவி யிருந்தனர். கதிரவன் வழிபாடு தமிழ்மக்களுள் நிலவிய தென்பது, ‘கொடகிலை கந்தழி வள்ளி’ என்ற தொல்காப்பியப் புறத்தினையியல் நூற்பாவாலே இனிது துணியப்படும். கதிரவனையோ, இந்திரனையோ புகழும் இருக்கு வேதப் பத்தாவது மண்டிலத்தின் தொண்ணூறாவது நூற்பாவும், ‘அகத்தியரது தங்கை மக்களுக்காக இனையற்ற செங்குதிரைகளைப்பூட்டி யோட்டுவிக்கின்ற ..’ என்னும் பொருளுடைய சொற்றொடர் காணப்படுகின்றது. அதனால், அகத்தியரது தங்கை வடநாட்டில் மணவாழ்க்கை யெய்தி அவள்பெற்ற புதல்வரின் கதை ஆரிய வேதத்துட் குறிக்கப்பட்டமை காண்க. ஆரிய வேதத்துள் அகத்தியர் பாடிய பாடலாக வேறு ஒன்றுங் காணப்படவில்லை. ஆதலால், அவர்

ஆரியவேத முனிவருள் ஒருவராகக் கருதத் தற்கு இடமில்லை. வடமொழி வான்மீக இராமாயணத்துள் மலயமலைத் தொடர்ச்சிக்கண் பொதியில், காவிரித்தோற்றம், கோதாவரித் தோற்றம் என்னும் இடங்களில் அகத்தியரது இருக்கைகள் இருந்தனவாகவும், அகத்தியரை நாடி இராமர் சென்று வழிபட்டுத் தமக்கு வேண்டிய போர்க்கருவிகள் பெற்றதாகவும் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

வான்மீக இராமாயணத்தின் சிலபடிகளின் மட்டும் பிற்காலத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஒரு பகுதியில் அகத்தியர் காடுகெடுத்து நாடாக்கியது கூறப்பட்டது. அதன் கண்ணும் துவாரபதி போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணல் வழிவந்த அரசரை அழைத்துக்கொண்டு சென்றதாகக் கூறப்படவில்லை. ஆனால், ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் தமது தொல்காப்பியப் பாயிர உரைக்கண் அவ்வாறு வரைந்துள்ளார். அது தக்க சான்று டையதாய்த் தெரியவில்லை. யமதக்கினியாருழைச் சென்று அவர் மகனாற் திரணதூமாக்கினியாரை வாங்கிக்கொண்டு வந்ததாக நச்சினூர்க்கினியர் புனைந்துரைத்தனர். அத்திரணதூமாக்கினியாரையே தொல்காப்பியர் என்றனர். யமதக்கினியாருடைய பாடல்கள் இருக்குவேதத்திற் காணப்படுகின்றன. யமதக்கினியின் புதல்வன் பாசுராமன் என்று வான்மீகி பாலகாண்டம் எழுபத்து நான்காவது சருக்கத்திற் கூறப்பட்டது. அங்கே குறித்த யமதக்கினியாராதல் அவர்க்கு முன்னோராதல் இருக்குவேதப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கலாம். துவரைநகரிற் கண்ணன் ஆண்டது, இராமாயண காலத்திற்குப் பின்பு நடந்த பாரதகாலத்திலே யாதலின், கண்ணன் வழிவந்த அரசர் காலமும், இராமாயண காலத்திற்கு முன்னே பாடப்பெற்ற இருக்குவேதத்துட் போந்த யமதக்கினியார் காலமும் ஒன்றல்ல. இராமாயண காலத்திற்குப் பன்னாட்கு முன்னரே வில்வலன் வாதாவி கதை நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். இறைவர் திருமணக் காலத்திலே தெற்கே புறப்பட்ட அகத்தியர், துவரை நகரிற் கண்ணன் வழியிலுள்ளாரை அழைத்துக்கொண்டு போதல்வரை யாண்டுத் தங்கினரோ அறிகிலோம். ஆதலால், ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் கூறும் வரலாறு காலமுறைக்குச் சிறிதும் பொருத்தமில்லாததாகக் காணப்படுகிறது.

● அகத்தியனுக்கும் தொல்காப்பியனுக்கும் நடந்ததாகப் பேசப்படும் வழக்கும் கேள்விச் செய்திகளில் (கர்ணபரம்பரையில்) ஒன்றே. அதுவும் கொன்னத்தக்க தன்று. னைகை நீர் இழுத்துச் சென்ற குமரியாரைத் தொல்காப்பியனுர் ஒரு மூங்கிற்கோலை நீட்டிக் கரையேற்றியதற்காக அகத்தியனுர் அவரிடங் குற்றங்கூறுதல் அவருக்கு இயற்கையாமோ? அகத்தியம் மறைந்தது ஏனைப் பண்டை நூல்கள் மறைந்த ஓதுவினலேயாம் என்க. மறைந்த ஒவ்வொரு நூலுக்கும் பழிக்கதை (சாபக்கதை) கட்டுவாரில்லை.

கந்தபுராணத்தினாலும் வான்மீகத்தினாலும் கூறியவாற்றால் அகத்தியர் பெருந்தவ முனிவர் என்பதும், அவர் தென்னாட்டின்கண் குஞ்சரம், ஊகேந்திரம், சையம் முதலிய இடங்களில் தமக்குக் கோயிலுடையவராய்த் தென்றிரைப் பகைவர் சிலரால் தமிழ்மக்களுக்குத் தீதுவராது காக்கும் பேராற்றவும் பெற்றியும் வாய்க்கவராய்த் தமிழ் முதலாசிரியருள் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தார் என்பதும், அவர் தம்பி தங்கை மனைவி மகன் முதலியோரையுடையவராய் விளங்கிய குடும்பத் தலைவர் என்பதும், அவர் மேரு, இமயம் முதலிய இடங்களில் தலங்கிடர்கரை என்பதும், நீண்ட ஆயுளுடையவ

ராய் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருக்கும் தவவலிமையுடையவர் என்பதும், இராமர் முதலிய அரசர்களாலும், வான்மீகர் முதலிய முனிவர்களாலும், இந்நிரன் முதலிய வாநோர் பலராலும் அச்சத்தோடும் அன்போடும் வணங்கப்பட்டவர் என்பதும் போதரும். அவர்க்குத் தமிழ்முனி என்றபெயரே யாண்டும் கந்தபுராணத்துள் வழங்குவதாகவும், பொதியமலையே அவர் உறைவிடமென்று கம்பராமாயணம் நாட விட்ட படலத்துட் கூறுவதாகவும் திரு. பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். அகத்தியர் வரலாற்றையும் அவர்கள் சேந்தமிழ்ச் சேல்வி யிதழில் விரிவாக எழுதினமையால் சுண்டுவிரிக்க வேண்டியதில்லை. மதுரைக் காஞ்சி யியற்றிய மார்க்குடி மருதனாரால் அகத்தியர்,

“தென்னவர் பெயரிய தன்னருந் துப்பிற்

ரென்முது கடவுட் பின்னர் மோய”

என்று சிறப்பிக்கப்பட்டனர்.

செங்கோன்றரைச் செல்லின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் முத்தர் அகத்தியன் என்னும் ஒருபுலவர் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தால் தலைச் சங்கத்தின் நூலாகத் தெரிகின்றது. அதனால் அகத்தியர் என்ற பெயர் தமிழ்நாட்டில் மாமுனிவர்க் கன்றி வேறு சிலர்க்கும் வழங்கிய தமிழ்ப் பெயராகத் தெரிகின்றது. இதனால் விளங்குவது யாதெனில், தமிழ்நாட்டிலேயே தொன்முது குடியாகப் பேர்பெற்றுச்சிறந்த ஒருமரபிற் ரேன்றிய பெரியாராய்ச் தவவலிமையினால் வாநோரும் ஏனையோரும் தம்மை வழிபட்டுப் பெரும்பயன் கொள்ளும் பெற்றி வாழ்ந்தவராய்ச் சிவபெருமானிடத்து ஆதமம் என்னும் அருணால் சேட்டவராய்ப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கும் தவப்பேறுடையவராய் அறிவர்தலைவராய் விளங்கினர் அகத்தியர் என்பதே. அகத்தியர் ஒருவரே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்வது இயலாது என்று கொள்வார், அகத்தியரது குடும்பத்திற் பலர் அப் பெயருடையவராய் வெவ்வேறு காலங்களிற் சிறப்புற்று விளங்கினர் என்பர். முனிவர்கள் பலரும் மக்கள் வகுப்பினரே. மக்கள் வகுப்பினராயின் நிலவுலகத்தில் எந்நாட்டிலாவது அவர்கள் தோன்றி யிருக்கவேண்டும். ஆரியநாட்டில் தோன்றினால் அவரை ஆரியர் என்ப. தமிழ் நாட்டிற் ரேன்றினால் தமிழரென்ப. தக்கமுனிவரிடத்து ஒரு சார்பாய் பற்றில்லா திருத்தல் இயல்பே. ஆயினும், பிறந்த நாட்டை வைத்தும், மக்கள் வகுப்பை வைத்தும் அவரை இன்ன இடத்தார், இன்ன மரபினர் என்று கூறுவதற் குற்றமில்லை. திருஞானசம்பந்தரை அந்தணர் என்பதினாலும், திருநாவுக்கரசரை வேளாளர் என்பதினாலும் குற்றமின்மை காண்க.

இனி, அமகமுனிவன் என்றமையால் அகத்தியர் இவ் வுலகத்திற் ரேன்றாதவர் என்பர் சிலர். அவர் தேவ இருடியாகிய நாராதர் கும்பத்திற் ரேன்றியவர் என்று நூல்கள் அதனை வற்புறுத்து மென்பர். அங்ஙனம் தோன்றினும், உலகத்தில் யார் நடுவில் முதன்முதல் தோன்றினாரோ அவர் அன்னோர் மரபினர் ஆவரென்று கூறுதல் பொருத்தமானதே. ருரயிற்றி னது மரபென்றும், திங்களது மரபென்றும் கூறப்படும் சோழ பாண்டிய மன்னர் தமிழ்நாட்டினரே என்பது தெளிவு. அவ்வாறே அகத்தியமுனி வரது மரபையும் கொண்க.

அகத்தியர் சமயம் சிவநெறி என்பது தெளிவு. சமணர் அவரை அவ லோகிதன் என்பானிடத்து நூல் கேட்டதாகச் சொல்லுதல் அவர்களுது

பற்றுரையோயாம்; உண்மையன்று. அகத்தியர் முத்தமிழுக்கும் இலக்கணஞ் செய்தார் என்றும், அது பன்னிரண்டாயிரம் நூற்பாக்களை யுடைய தாயிருந்தது என்றும் கேட்கப்படுகின்றது. அகத்தியம் இப்போது வெளிப்படவில்லை. அகத்திய நூற்பா என்று சொல்லப்படும் யாவும் அவருடையனவாகத் தெரியவில்லை. அவர் ஆனந்தக்குற்றம் கூறிலார் என்று குறித்தற்கு யாப்பருக்கலத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பாக்களைத் தும் பிற்காலத்தில் எழுந்தனவே என்பதை ஆசிரியர் நச்சிலூர்க்கினியர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். அகத்தியர்க்கு இயற்றமிழ் மாணவர்கள் பன்னிருவர். அவ்வாறே இசைத்தமிழுக்கும் வேறு மாணவர்கள் இருந்திருத்தல் கூடும். அவருடைய இயற்றமிழ் மாணவர் பன்னிருவர் இப்பற்றிய நூல் பன்னிருபடல மெனப் படுமென்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலையிற் கூறப்பட்டது. அதுவும் முற்றிலும் வெளிப்படவில்லை. அது புறப்பொருள் நூலென்பதுதெளிவு. பன்னிருபடலப் பாயிரமாகக் கூறப்படும் செய்யுளொன்றில், அகத்தியம் என்பது குறிக்கப்படுகின்றது. அது,

“ஆனப் பெருமை அகத்தியன் என்னும்
அருந்தவ முனிவன் ஆக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புராதப உணர்ந்தோன்
நல்விசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்.”

என்றதாகும்.

அகத்தியம் என்னும் நூலே இயற்றப்படவில்லை யென்று கூறுதல் தவறாகும். இறையனாகப்பொருட் களவியலுரையுள், தலைச்சங்கத்தார்க்கும் இடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூல் அகத்தியம் என்று கூறப்பட்டது. சிற்றகத்தியம் ஒன்று போகத்தியத்தின்வெறாக இருந்ததற்குச் சான்று யாதும் இல்லை. அகத்தியர் இயற்றிய நூலின் பயனையே நாம் நுகர்கின்றோமே யன்றி, அந்நூலின் ஒரு நூற்பாவைத் தெளிவாகக் கிடைக்கவில்லை.

“எழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை
வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்
ரேதிய புலவனு முளறொரு வகையான்
இந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றான்.”

என்னும் நூற்பா அகத்திய நூற்பாவா மென்னில், அது தொல்காப்பிய நூற்பாவோடு ஒத்துநிற்கவில்லை.

• அகத்தியர் நக்கீரருக்கு இலக்கணம் அறிவுறுத்தியதாகக் திருவிளையாடற் புராணங் கூறுகின்றது. இக்காலச் சித்தர் நூல்களுட் பல அகத்தியராற் செய்யப்பட்டன என்பர். அவற்றின் சொன்னடையையும் பொருணடையையும் நோக்குமிடத்து அகத்தியரை வழிபட்டோரால் அவை நெடுங்காலத்திற்குப் பின் இயற்றப்பட்டிருத்தல் கூடுமென்று கொள்ளுதலே பொருத்தமென்று தெரிகிறது. அகத்தியருடையமாணவர் பன்னிருவர் என்பது,

“மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாலின் துணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்திக் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும்.”

என்பதனால் விளங்கும்.

யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி.

(நையாண்டிப் புலவரின் நக்கல் வேலை.)

‘யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி’ என்பது ஒரு கிழமொழி. அதாவது கிழவர்கள் சொல்லுகின்ற மொழி. இதையே பழமொழி என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். பழமொழி என்றால் பழுத்த மொழி என்றாவது பழையகாலத்து மொழி என்றாவது பொருள் செய்து கொள்ளலாம். பழையகாலம் என்று சொல்லும்போது நெடுநாட்களுக்கு முந்தியகாலம் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. ஒருநாள் ஆக்கிய சோற்றைத் தண்ணீரில் போட்டு மறுநாள் உண்ணும்போது அது, ‘பழையது’ ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால், ‘நான் பழையது சாப்பிட்டேன்’ என்று சொல்லும் வழக்கம் நிறுத்திவிட்டுப் பெரும்பாலோர் புதியது சாப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதுதற்கு:

‘யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி’ என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் ஒரு தெருவழியே போய்க் கொண்டிருந்தேன். அங்கே சுமார் நாற்பது வயதுடைய ஒரு அம்மாள் வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்னம்பல் இரண்டு மிக நீண்டு, சிவந்த கீழ் உதட்டில் பதிந்து இருந்தன. பல் வெள்ளையாகவும் உதடுசிவப்பாகவும் மிருந்ததைப் பார்த்தவுடன் எனக்கு ஒரு எண்ணம் உண்டானது. செவ்வாய்க்குமும் வெள்ளிக்குமும் இடையில் புதுனும் வியாழனும் வாவெண்டியிருக்க அதுதவறிச்செவ்வாயும் வெள்ளியும் இந்த அம்மாளுடைய முகத்தில் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கிற விந்தையைச் சொன்னால் ஒருவரும் நம்பமாட்டார்கள் என்று என் மனத்தில் எண்ண முண்டாயிற்று. நான் பெரும் புலவனாயிருந்தால் இதைப்பற்றி இனிய கவி ஒன்றுபாடி, அதைச் செல்வமுடையவர்களிடத்தில் சொல்லிக் கொஞ்சம் பொருள் சம்பாதித்துக் கொள்வேன். கவிபாடுந்திறமை எனக்கில்லாததை நினைத்து நினைத்து மிக வருந்தினேன். அப்போது எனக்கு அழகைவந்துவிட்டது. சீ! நாம் அழக்கூடாது என்று மனத்தைக்கேற்றிக்கொண்டு, ‘யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி’ என்று உரத்தகுரலில் கத்தினேன். இஃது அந்த அம்மாளுடைய செவியில்பட அவர்கள், யதார்த்தத்தைப் பேசுவதால்ஒருவர் என வெகுஜனவிரோதியாகவேண்டும்? இஃதெல்லாம் வெறும்பேச்சு என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் அவர்களைப் பார்த்து, ‘அம்மா உங்கள் பல்லைப் பழனியாண்டிக்கு விட்டிருக்கிறீர்களா? அல்லது எழுமலையானுக்கு விட்டிருக்கிறீர்களா?’ என்று வினவினேன். அப்போது அந்த அம்மாளுடைய முகஞ்சுருங்கி, பல் முன்னிலும் அதிகமாய் நீண்டது. ‘நீ என்ன

சொல்லுகிறாய்?' என்று அவர்கள் சினந்து சீறிவிழுந்து கேட்டார்கள். நான் மிகுந்தசாந்தத்தான், இல்லை, பழனிக்கு அல்லது திருப்பதிக்கு வளர்த்தமயிரைப்போல் உங்கள் பல் வளர்த்திருக்கிறதே, அஃது ஏன்?' என்றேன். உடனே அந்த அம்மை, என்னைக் கட்டையில வைப்பதைப்பற்றியும், படையில் கொண்டு போவதைப்பற்றியும் பல் வகையில் பாடத்தொடங்கினார்கள். 'யதார்த்தவாதி வெகுஜனவிரோதி என்பது சரியாய்ப் போயிற்று.' என்று நான் வெகு அமைதியுடன் சொன்னேன். ஆனால், அந்த அம்மையாருடைய பாட்டு முன்னிலும் பன்மடங்கு அதிகமாயிற்று. இந்த வேளையில் என செய்வதென்று தெரியாமல் நான் மயங்கி நிற்கையில், எனக்கு எதிரே வீதியில் வந்த ஒருவர், 'இந்த அம்மாள் ஏன் உன்னை இப்படி திட்டிகிறார்கள்?' என்று விசாரித்தார். பல் நீண்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். அதன்பேரில் அவர்கள் ஒரு பல்லவி பாடுகிறார்கள், 'வேறென்று மில்லை' என்று சமாதானமாய்ப் பதிலுரைத்தேன். இதைக் கேட்டுவிட்டு வந்தவர் தம் வழியே போகாமல் 'இந்த அம்மாள் யார்?' என்று கேள்வி போட்டார். 'இவர்கள் யாரோ தெரியாது; ஆனால் அவர்கள் பெயர் மாதிரம் எனக்குத் தெரியும்.' என்றேன்.

“இவர்களுடைய பெயர் என்ன?”

நான்:—“கௌளி அம்மாள்”

“கௌளி அம்மாள்?”

நான் ‘இல்லை கௌளி அம்மாள் தான்’

“கௌளி அம்மாள் என்று கூடவா பெயர் இருக்கும்?”

நான் ‘ஏன் இருக்கக்கூடாது? அதில் என்னபிச்சு?’

“இல்லை, சாதாரணமாய் அப்படிப்பெயர் இருப்பதில்லை”

நான் ‘கௌளி என்றால் என்ன?’

“கௌளி என்றால் பல்லி”

.. ‘நான் இந்த அம்மாளுடைய பல்லைப் பார்த்தபின் இவர் பல்லி யம்மாள் என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது?’

மேலே கூறியதில் கடைசி வார்த்தை என் வாயை விட்டு வெளியே வருமுன் வாசலில் நின்று வசைபாடிய அம்மணி திடுதிடு வென்று விட்டிற்குள் ஓடினார்கள். ஓகோ! நம்மை வாழ்த்தியது போதாதென்று ஏதோ வெகுமானங் கொடுப்பதற்காக அம்மையார் விட்டிற்குள் போகிறார்களென்று நான் அறிந்து கொண்டு மின்னல்மின்னி மறைவது போல் அவ்விடத்திலிருந்து மறைந்தேன்.

‘ஐயோ! திருவுளமே! அம்மாள் பல்லு ஒரு முழமே.’

தில்லைத் திருவாயிரம்: திருப்புகழ்.

வண்ணக்கிரபம் ஸ்ரீமத் தண்டபாணிகுவாமிக வியற்றியது.

தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன—தனதானா.

வெற்புக் கொப்புச் செப்பப் பொற்புற்

நிலகிய வனமுலை மகளிரை யநுதின

மிச்சித் துச்சித் தத்திற் பித்தூப்

பெருகுக லறமொடு தவசையு மடிபொடு

விட்டுத் துக்கக் திற்பட் டுச்செக்

துறவினார் களுமெடு மெடுமிது பிணமென-வொழியாதே

வித்தத் தைக்குப் பைக்கொக் கக்கொட்

டியமனை யுடையவர் மிசைபல கவிதைக

ளச்சப் பட்டுக் கொற்றச் செற்றத்

தவுணர்க் ளிரிதர வடுமுர கரியென

விற்கைப் பற்றிப் புட்பத் தைத்தொட்

டரிவையர் படைநடு வருமெழின் மதனென-மொழியாதே

அற்பச் சொற்கத் துக்கிச் சைப்பட்

டமுலெதி ருயிர்வதை செயுமிழி வினரையு

றற்பெட் பிற்றூட் சுத்தப் பத்திக்

கிணையிலை யெனிலிகழ் தருமுனி வாரையு

மைக்கத் துக்கெட் டெட்டுச் சித்தித்

துறைவழி செலல்பிழை யெனுமடி யினரையு-மதியாதே

அத்திக் குட்கற் நெப்பத் திற்சுற்

நியுமுய முனிவனி லமணர்கள் கழுமா

முற்றுப் பட்சிக் கொக்கத் துய்க்கைக்

கிரையென வொழியமு னடுமத லையிலணி

யக்கைப் புத்தர்க் குக்கட் டிப்பற்

நியவனி வழகிய பாவைதன் மகிணை-மகிழேனோ?

சற்பத் தைப்பச் சைப்புற் கொத்தைப்

புனலினை மதியினை யிறகினை யிதழியை

மத்தத் தைத்துட் டச்சித் தப்பொய்த்

தவர்விடு தலையினை யணிசடை முடிமிசை

தத்தைப் புட்குச் சொற்கற் பிக்கத்

தகுமுமை புலனியி லவள் பத் மலர்களு-மணிவோனே!

தக்கற் செற்றுப் பக்கத் திற்றுற்
 றவனுத வியவய நிணநுக ராரை
 வெட்டிக் குத்திக் திக்கெட் டிற்சிற்
 சிலிரி தாமுடு கியவலி மொழிபவர்
 சக்குக் குச்சித் தத்துக் குச்செப்
 பருமகிழ் வுறமழ விடையினி லிலகடு-மிறையோனே!

கற்பத் திற்பற் றற்றெய்ப் பற்றுற்
 றுலகில கிடிவறி வுடன்வரு பெரியவர்
 புத்திக் குட்டிக் தித்துச் சத்தித்
 திரள்களு மயலல வெனந்கழ் பாசுவ
 கற்றொட் டுத்தட் டுக்கெட் டுப்பொற்
 பணமயல் கொடுதிரி பவனுவல் கனிகளும்-விழைவோனே!

கத்திக் கத்திச் செத்தற் கொத்துத்
 தளர்முய லகனகன் முதுகினி லொருபதம்
 வைத்திக் திக்கத் தக்கத் தித்தெய்த்
 திமிதிமி தகதக வெனநட முயல்பவ
 கட்டத் தைத்தட் டிச்சட் டுச்சிற்
 சுகமரு ளிடுமுயர் கனகச பையில்வளர்-பெருமானே!

மதிப்புரை மஞ்சரி.

விளத்தொட்டிப் புராணம்.

விளத்தொட்டி என்பது சோழவள நாட்டில் மண்ணியாற்றங்
 கரையிலுள்ளதும், திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிச் செய்துள்ள
 சேஷத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது
 மான ஒரு சிவஸ்தலம். இத் தலபுராணம், புராணம் பாடும் பெரும்
 புலவராய்த் திகழ்ந்த திருவாவடுறறை யாதீனத்த மகாவித்துவான்
 ஸ்ரீமீனாசுரீசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. ஏட்டி-
 லிருந்த இதனைக் கதைச்சுருக்கம் குறிப்புரைமுதலிய அங்கங்களு
 டன் செவ்வியமுறையி லச்சியற்றி வெளியிட்ட மகோபகாரி, ஷெ-
 பிள்ளையவர்களின் மாணவராகிய மறைத்திருவாளர் மகாமகோபாத்
 தியாய தாக்ஷிணத்தியகலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதைய
 ரவர்கள். இதன் முகவுரையால், இப்புராண அமைப்பும், ததலிய
 பொருளின் துண்மையும் துண்மையும் பிறவும் நன்கு விளங்கத்தக்க
 னவாம். இதனை, அச்சியற்ற முயன்ற திருச்சிற்றம்பலம் ஸ்ரீநடன
 புரீசர் கோயில் தருமகருத்தரும் தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய திரு.
 சி. பொன்னுசாமிபிள்ளை யவர்களும், அச்சிடற்குப் பொருளுத்வி
 புரிந்த இத்திருத்தலத்து ஸ்ரீபிரமபுரீசர் கோயில் தருமகருத்தராகிய
 திரு. இராமலிங்க பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமீனாட்சுந்தரம் பிள்ளை

பவர்கள் சரித்திரத்தை வெளியிட்டபோது 'இக்கவிஞர்பிரானியுற்றய நூல்களில் வெளிவராதனவற்றைத் தமிழ்மக்கள் வெளிவாச்செய்தல் வேண்டும்' என அகன் முகவுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் திரு. ஐயரவர்களின் வேண்டாவைப் பூர்த்திசெய்த புண்ணியப்பேறு பெற்றவர்களானார்கள். இவ்வாறே, பிள்ளையவர்களியற்றிய மற்றைய பிரபந்தங்கள் புராணங்கள் முதலியவற்றையும், அவ்வத் தலங்களின் தருமகருத்தர்கள் அபிமானிகள் முதலியவர்கள் திரு. ஐயரவர்களைக் கொண்டே அச்சியற்றி வெளியிட முயலின் அவர்கள், கலைமாச் செல்வர் தேடிவைத்த நமது தமிழ்க் கருவூலத்தைப் பாதுகாக்கும் கடப்பாடுற்ற கண்ணிய சீலர்களாவார்கள். அவ்வாறே இறைவன் திருவருள் புரிவாராக! இதன்விலை அணு ரி.

சங்கரநயினர் கோயில் அந்தாதி.

சங்கரநயினர் கோயில் விஷயமாக அந்தாதித் தொட்டியில் திரிபண் யமையக் கட்டளைக்கலித்துறையால் யாக்கப்பெற்றது. இதனையாக்கியோர் பெயர் தெரிதற்கில்லை. இதுவும் ஷே மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்களாற் பரிசோதித்து, அவர்களேழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் நல்லமுறையில் அச்சியற்றப் பெற்றிருக்கிறது. இதனது முகவுரையால் இவ்வந்தாதியின் வரலாறு, அமைப்பு, செய்யுட்டிறன் முதலிய பலவும் தெள்ளிதிற் றெறிந்துணரலாம். ஆசிரியர் துணையின்றிப் படிப்பார் யாவரும், இதனது குறிப்புரையின் உதவிகொண்டே இந் நூற்பொருளை யெளிதி லுணர்ந்து, கவிச் சுவையிற் றனைத்து இன்புறக்கூடும். இதன் விலை அணு ரி.

மதுரைச் சொக்கநாத் நுலா.

இது, புராணத் திருமலைநாதர் என்னும் புலவர் பெருமானால் இயற்றப்பெற்றது. திருப்பனந்தான் ஸ்ரீகாசி மடாலயக்கருத்தரும் வித்தியாவினோதரும் ஆகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிக்களவர்கள் விருப்பத்தின்படி, ஷே மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்களால் நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை, நூலுண்மப்பின் அருமைபெருமைபற்றிய சிறந்த முகவுரை, நூலாசிரியர் வரலாறு, நூல் நுதலிய பொருட்சுருக்கம் ஆகிய பலவும் அங்கமாகக் கொண்டு தெள்ளியமுறையில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. திரு. ஐயரவர்கள் பதிப்பிக்கும் நூல்களின் முகவுரைகள், அவ்வவ் நூற்பொருள்களைத் தொகுத்து, பலவகையாக வகுத்து, படிப்பார் மனதில் எளிதிற் றதிக்தற்குத் தக்கவாறு விரித்து விளக்கும் மேன்மையுடையனவாகும். குறிப்புரைகள், மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்து நூற்பொருளின் துண்மையுணர்தற்குத் துணையாயிருத்தலுடன், அவ்வவ் விடைக்கியைந்த முன்னோர் மொழிகளைப் பொன்னேபோற் போற்றிப் புணர்த்திப் பொலிகூரண. இத்தகுபேருழைப்பின் சீருரைக்க

நான்மா னுழைபுல மிக்க அறிஞர்க ளுளக்கணுக் கடுக்குமன்றி,
எம்மனோர் மதிப்பிற் கெட்டுணையு மியலுவதின்றென இசைக்கின்
றேம். இதன்விளை அணு 6.

வியாசத்திரட்டு.

இது, மறைத்திருவாளர் மகாமகோபாத்தியாய நாகபிணத்தி
யதலாநிதி டாக்ட்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பிறந்தது, வளர்
தது, கல்விபற்றது, ஆசிரியர் பதவியிலுற்றது, பழந்தமிழ்ச் சங்க
நூல்கள் ஆதிபலவும் பரிசோதித்துத் திருத்தமும் விளக்கமு முற
அச்சிற் பதிப்பித்து வருவது, பெற்றவரும் பட்டப்பெயர்கள் பல
வும் பெற்று விளங்குவது ஆதிப வாழ்க்கைத் திருன்பற்றி, ஐகோர்,
ஜட்டஜுகள், பண்டிதர்கள், பத்திராதிபர்கள் ஆதிய பதின்மர்கள்
ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வரைந்துள்ள வியாசங்களும், வாழ்க்
துச் செய்யுட்களும் ஒருசேரத் திரட்டப்பெற்றது. திரு. ஐயாவர்
களின் பெருந்தலைமையும், அருங்குணங்களும், பிற நலன்களும்
பிண்டமாகத் கொண்டுணர்த்தும் பெற்றியுடையது. இதனை அச்சி
யற்றி திரு. ஐயாவர்களின் உருவப்படத்துடன் வெளியிட்ட உர
வேர், சென்னை, 'இந்துநேசன்' பத்திராதிபர் திரு. ல. அனந்தை
யரவர்கள். இதன்விளை அணு 8.

தமிழ்ச்சொற்பிறப்பாராய்ச்சி.

இது, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் உயர்திரு: சுவாமி ஞானப்பிர
காசர் அவர்களால் ஆக்கப்பெற்றது. தமிழ்ச் சொற்கள் பிறக்கும்
இயல்பைகளை யிணிது விளக்குவது. சுகிர்த்த பரந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்பரவைகளுள், ஒவ்வொரு முதனிலை (தாது: Root) வழித்
தாயப் பல்வேறு சொற்கூட்டங்கள் கிளைத்தியலும் முறைகளை யெல்
லாம்வரையறுத்துச்சிலகட்டளைகளுக்கும் அவையடங்குமாறுவகுத்
துரைக்கும் மாண்புடையது. வடபொழி முறைபற்றித் தமிழுக்கும்
முதனிலை யியல்புகளைக் கொகுத்துப் பலவிதிகளால் விளக்கிப் பொ
ருட்பொருத்தமுறக் காட்டுந்திறன் ஸ்ரீமத் சுவாமிக ளவர்கட்கே
சிறப்புரிமை யாயிற்று. இது, பன்னாண் முயன்றுழைத்து முடிக்க
க்கக்க மொழித்தொண்டாகும். இவ் வரும்பெரும் பணி முற்று
மேல், செந்தமிழ் மொழிகளின் முதனிலை யியல் தெரிந்து படிப்பார்
பலரும் ஒரு சொன்முலத்தால் பல சொற்களையும் பொருள்களையும்
ஒருங்கே எளிதி லுணர்ந்து மொழியுணர்ச்சியின் முன்னேறுதற்குப்
பெருந்துணையாகும். இத் தமிழ்த்தாயத் தொண்டு முட்டின்று
முடியத் தலைச்சங்கத் தலைமைப் புலவராய் விளங்கிய தனிமுதற்குட்
வுள் தண்ணருள் புரிக! மொழிமுலம் விளக்கும் இச் சிறந்ததூலை
அச்சிட்டு வெளியிடுதற்கு வேண்டிய பொருளுதவிபுரிந்த புண்ணிய்
சீலர், திருப்பணந்தான் ஸ்ரீகாசிமடாலயக் கருத்தாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீகாசி
வாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் ஆவார்கள்.

இம்மடாலயக் கருத்தரவர்கள் தமிழ்மொழி யாக்கங் கருதிப் பலதுறைகளிலும் உழைக்கின்றவர்கட்கு இயன்றஉதவி புரிந்துவருதல் யாவரும் போற்றற் குரியதாம்.

சந்தியாவந்தன ரகசியம்.

இது, யாழ்ப்பாணத்து வித்துவான் ஸ்ரீமத் சி. தாமோதரம் பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய செந்தமிழ் உரைநடைநூல். சந்தியாவந்தனம் செய்தற்கு நோக்கும் திக்கு, சத்திவகை, ஆசமனம், ஸ்ரீநாவகை, காநியாசம், அங்ககியாசம், பிராணயாமம், தியானவகை, தீர்த்தோபசங்காரம் ஆகியவற்றின் இயல்புகளை யாவரும் அறிந்து அநுபூதிக்கத் தக்கவாறு எளிய நடையில் இயன்றுள்ளது. இது போது, டெடிபிள்ளையவர்களின் சகோதரர் வித்துவான் திரு. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளையவர்களால் மூன்றாவது பதிப்பைப் பெற்றுள்ளதால், இதனது பிரதிகள் பலர்க்கும் பயன்பெறும் வகையில் மிகுதியாகச் செலவழிகின்றன எனக்கொள்கின்றது. இதன்விலை சதம் 25. 'வித்துவான்: சி, நாகலிங்கம் பிள்ளை, வதிரி, காவெட்டி-பேரஸ்ட், இலங்கை.' என்ற விவரத்திற் பெறலாம்.

அறிவுநெறி.

நமது சித்தார்த்த சைவ சமயத்தில், ஆன்மாக்கள் இறைவன்நன் இணையடிகளிற் கலந்து இன்பம் துய்த்தற்குரியநெறிகள் இரண்டாக வகுப்பட்டுள்ளன. அவை அன்புநெறி அறிவுநெறி என்பனவாம். அன்புநெறியாவது உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளாகிய பாசத்தாற் கட்டுண்டு, தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல் அவைகளிற் றுக்கற் றிருந்து, அறிவு இச்சை செயல்களை இறைவனுக்குந் திருப்பணிகளி லீடுபடுத்தி அயராஅன்புடையராய் அரன்கழலை அடைதலாம். அறிவுநெறி யாவது அவ் லிருவகைச் சார்புகளில் தமது அறிவு இச்சை செயல்களைச் செலுத்தாது, அவைகளில் வைராகம் உடையராய்ச் சிவஞான நூல்களிடத்தும் அவற்றை உபதேசிக் கும் ஆசிரியரிடத்தும் தமது அறிவுஇச்சைசெயல்களைச் செலுத்தித் திருநுள் வசத்தராய்த் திருவடியிற் கலத்தலாம். இவ்வறிவுநெறி யுணர்ந்த துல்கள் நமது செந்தமிழிற் சிவஞானபோதம் முதலிய சித்தார்த்தசாத்திரங்கள் என்பர். இவற்றின் சாரங்களை வடித்தத் திரட்டி, உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்புகளைச் சுருக்கிவிளக்குங் கருத்தின்கொண்டு, கூடாரர் ஸ்ரீமார் என். இராமசாயி பிள்ளையவர்கள், 'அறிவுநெறி' என்னும் இந்நூலைத் திட்டதுட்பஞ் செறிந்த நூற்றிரண்டு வெண்பாக்களால் யாத்து அச்சியற்றி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூன்முகத்துள்ள பல அறிஞர்களின் சிறப்புக்கலிகளால் இந் நூற்பெருமை யினிது விளங்கும்.

[இங்கு மதிப்புரை வரையப்பெற்றுள்ள நூற்பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றுமேக்கு இலவசமா யனுப்பி யுதவிய பெரியார்கட்கு எமது மனமார்த்த நன்றி வழங்குகின்றோம்.

உ கேதார விரதம்.

கொத்தமங்கலம் வே. நாராயண கணபாடிகள், இவ் விரதத் தைப் புரட்டாதிபிற் றுவக்கி ஐப்பசியில் முடிக்கவேண்டு மென் றும், ஆவணியிற் றுவக்கிப் புரட்டாதிபில் முடிக்க விதி யென்ன? வென்றும் கேட்கிறார்.

சிவாகமங்களும், புராணங்களும் ஆதாரமான நூல்கள். விரத சூடாமணியும், பஞ்சாங்கங்களும் ஆதார நூல்களன்றும். புராணங் களிற்கண்ட விரதங்களைத் திரட்டி அக்கதைகளைக் கோத்துப் பூசா விதிகளைச் சேர்த்து அச்சிடப்பட்ட நூ லுக்குவிரதசூடாமணி எனப் பெயரெய்தியது.

கேதார விரதக் கதை ஸ்காந்தம் உபதேசகாண்டத்திற் கூறிய தென்பதை யாவரு மொப்புவர். உபதேசகாண்டம் 31-ம் அத்தியா யம், கேதாரேஸ்வர மாகாத்மியம், 2-வது சுலோகமுதல் மாத பக்ஷ சித்தி நிர்ணயங்களைச் சொல்லி, பின்பு உமாதேவி கேதாரேச வரரைப்பூசைசெய்த பிரபாவமும், சிவபெருமான் தேவிக்குத் தனது வாழ்மபாகம் அருளியதும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சூடாமணியில் கோத்திருக்கும் அக் கதையின் ஆரம்பத்தில் இருபத்தொரு பிராமணர்களை யழைத்து அவர்களுடைய பாதங்க ளைக்கழுவி சந்தனசூசை புஷ்பவஸ்திரங்களால் அலங்கரித்து (சிவ னைப் போல் பாவித்து) உமாதேவியானவள் பூசித்தாள் எனச் சேர்க் கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வித அசம்பாவிதங்கள் பொருந்திய சூடாம ணியை ஆதாரமாகக் கொள்ளுதல் கூடாவாம். சூடாமணியின் சங் கற்பத்தில் 'ஆஸ்வயுஜமாஸௌ' என்று கூறி, கதையில் (மாஸிபாத்ரப தே) புரட்டாதியைக் குறித்தல் முன்னுக்குப் பின் முரணாகிறது.

கேதாரவிரத பூசையை சிவாகம முறைப்படி செய்யவேண்டு மென்பது உபதேசகாண்டம். சூடாமணியிற் கூறும் பூசாவிதிகள் எதுவுள்ளதெனின், புராணத்திலுள்ளதென விளம்புவர். புராணங் களைப் பார்த்தால் சிவாகமத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகையால், விரத பூசைகளை ஆகமமுறையால் செய்தல்வேண்டும். கேதார விரதத்திற்கு மாத நிர்ணயம்:—

ஆறுமுகநாவலர் சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகம் 134-ம் பக்கம்-385-ம் பிரிவு, 'கேதாரவிரதம் யாது?' என்னும் வினாவிற்கு, புரட்டாதி மாதத்திலே சுக்கிலபக்ஷ அஷ்டமி முதற் கிருஷ்ண பக்ஷ சதார்த்தசி யேருகிய இருபத்தொரு நாளானக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஐப்பசி மாதம் குறிக்கப்படவில்லை. இவ்விதமே உபதேச காண்ட மும் கூறும்.

கன்னியைச் சூரியன் அடைந்தகாலத்து கிருஷ்ணசூர்த்த்சிக்கு முன்னால் இருபத்தொருநாளாயினும், (அல்லது) பதினான்கு, ஏழு என்னுந்தினங்களைக் கொண்டாயினும், அல்லது அன்றையத்தினத்திலாயினும் ஆசரிக்கவேண்டும். இவ் விதமாக நான்கு விதமும் அமாவாசைக்குள் அடைந்துவிட வேண்டும் எனச் சிந்தியாகமத்துக்கேதாரேஸ்வர பூஜாவிதியிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகலின், அமாவாசைக்குள் விரதம் முடியவேண்டின் ஆவணியில் தொடங்கவேண்டியதே விதி. நவராத்திரியைப்பற்றி சிவாகமங்களில் புரட்டாதியையும், ஐப்பசியையும் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, கேதாரவிரதத்தையும், புரட்டாதி ஐப்பசியாகிய இரண்டையும் குறிப்பிட்டிருந்தால், புரட்டாதி அமா கழிந்த அட்டமியிற் றொடங்கலாம். ஐப்பசியை, ஆகம புராணதிகளில் விலக்கப்பட்டிருத்தலால், இவ் வருஷம் ஆவணியில் தொடங்க நேர்ந்தது.

கேதார விரதத்திற்கு மட்டிலும், ஆரம்ப காலம் ஆவணியிலேற்படுவது யாதாமொரு காலத்திற்கு சகஜமே.

இதனால், புராணங்களிற் கூறிய விரதங்களுக்குச் சிவாகமம் விதியா மெனவும், உபதேசகாண்டம், ஆறுமுகநாவலர் சைவவினா விடை யாதியவைகளிற் காட்டிய ஆரம்பகாலமும் அந்தியகாலமும் புரட்டாதி எனவும், அவைகளைச் சிந்தியாகம வாக்கியம் வலியுறுத்துகின்றதெனவும் காண்க.

எ. சதாசிவக் குருக்கள்,
திருச்செங்கோடு.

ஓர் ஐயம்.

முத்தமிழ்த் துறையுங் கற்றுணர்ந்தான் முதியோர்! அடியினது மனத்தின்கண் ஏற்பட்ட ஐயத்தை நமது 'சிவநேசன்' வலியிலாக நீக்கியருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றனன். அஃதென்னை? பெனின், 'சிவாலயங்களிற் சண்டேசுரர் ஆலயமும் நிறுவப்பட்டு வணங்கி வருவதும், அவரது சரித்திர விவரமும் தமிழுலக மறியும். இதுபோலவே பூர்வமன் ஆலயத்திலும், பூர்வ சம்பிரமணியர் ஆலயத்திலும் முறையே முனிசாண்டி, சும்பசண்டன் என்னும் பெயருடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவாலயத்திலுள்ள சண்டேசுரருக்குச் சரித்திர ஆகாரமிருப்பதுபோல, இவர்கட்கும் சரித்திர ஆதாரம் உளவா? இல்லவா? என்பதே. உளவாயின், அச்சரித்திர வரலாறுகளை நமது நேசன் மூலம் விளக்க வேண்டுமென்றே.

'சிவநேசன்' A. முத்தையன்,
கண்டாச்சிபுரம்.

அன்ன தானம்.

“ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ”

என்பது, தாமும் பசித்துப் பிறருடைய பசியையும் தீர்க்கமாட்
படாது தம்மையடைந்த பசியைப் பொறுத்துக்கொள்ள முயல்பவரு
டைய வல்லமையைப் பார்க்கிலும் தாமும் பசியாத பிறருடைய
பசியையும் தீர்ப்பவாது வல்லமை மிகவும் நன்று என்ற பொருள்
தருகிறது. முதன்மையான அறம் முப்பத்திரண்டனுள் அன்னதா
னம் மிகச்சிறந்தது. அதனாலுண்டாகும் பயனும் பிறவியை மாற்றற்
கேதுவாகிய புண்ணியத்தை விளைவிக்கத் தக்கது. யாகாமொரு ஜீவ
னம் செய்யத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களுக்கு விசேஷ பொருள் விரயத்
தோடு செய்யுமன்னதானத்தினால் வரும் புண்ணியத்தைப் பார்க்கி
லும் ஜீவனோபாயத்துக்குத் தக்க சக்தியில்லாத ஏழைகளுக்கும் திக்
கற்ற பரதேசிகட்கும் சிறுஅளவிலேனும் செய்யுமன்னதானம், அநி
கபலனைத் தரும். அதைப் பார்க்கிலும் வறிய பிணியாளருக்கு
இயன்ற வளவு மாக்கஞ்சி யாகிலும் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகல்
விசேஷ பலனைத் தரும்.

அன்ன தானமெல்லாம் அநேகமாய்ப் பிராமணர்களுக்கே செய்
யப்பட்டு வருகிறது. எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்தவர் மாந்தர். அவரிற்
சிறந்தவர் அரசர். அவரிற் சிறந்தவர் அந்தணர்கள். அந்தணருக்குச்
செய்யுந்தானம் விசேஷமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்
வந்தண ரென்போர்பாவரெனின், ‘அந்தணரென்போர் அறவோர்மற்
றெவ்வயிர்க்குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுக் லான்.’ இத்தகைய அந்
தணர் இக்காலத்து மருந்துக்குங் கிட்டுவதரிதாயினும், பொதுப்பட
பிராமணருக்கு அந்தணரெனப்பெயர் இருத்தலான், அவருக்குபசார
மாய் நடந்துவந்தபோதிலும், சென்னப்பட்டணத்திலும் பிறவிடங்க
களிலும் பெரும்பாலும் பிராமணசந்தர்ப்பனைக்கு வரும் பிராமணர்க
ளெல்லாம், அரிசிமண்டி, தின்பண்டக்கடை, மூக்குத்தாட்கடை,
காபி, ஒட்டல், தண்ணீர்ப்பந்தர், பரிசாரகம், லாண்டரி அல்லது
வண்ணாரவேலை, தோல்ஷாப்பில் குமஸ்தாமுதலிய ஜீவனமுயற்சியில்
உழல்பவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். சிறிது நியமமாக இருப்
பவர்களுங் கூட இவ்வித சந்தர்ப்பனைக்கு ஊடணிபடுவதில்லை. ஆக
லான், வீண்விரயசந்தர்ப்பனைகளைப் பார்க்கிலும் அன்னதான சமா
ஜங்களில் நடந்துவருகிற அன்ன தானத்துக்குச் செய்யும் உதவி
அநிக பலனைத் தரும். சந்தர்ப்பனைக்கு வரும் ஒவ்வொரு பிராமண
ரும் வயிரூஉண்டு போம்போது ‘நெய்நன்றாயில்லை, பலகாரங்களில்,
ஒன்றில் துத்திப்பு இல்லை, மற்றொன்றில் லவணமில்லை, இவ்வவதி சந்
தர்ப்பணையால் வேலை கெட்டுப் போயிற்று.’ என்று குறைசொல்லிக்
கொண்டு போகின்றனர். அன்னதான சமாஜங்களுக்கு வரும்

எழைகளோ 'மூன்றுநாளாகப் பசிப்பிணியால் வருந்திய நாமின்னு, வயிரூரவுண்டோம்; பசிதீர்ந்தது. இச்சமாதங்கள் நீடுநிலைதிற்க வேண்டும்.' என்று வாழ்த்திக் கொண்டே போகின்றனர். இவ் விருதிற் தாருடைய வார்த்தைகளினாலேயே செய்யத்தக்க தின்னது என்று யூகித் தந்துகொள்ளப்படும்.

“அன்ன மிடுமின் அறநெறியைக் கைப்பிடிமின்”

நல் கண்ணப்ப முதலியார்.

தாய்மார்களே முதல் ஆசிரியராவர்..

(தேவகோட்டை, ஸ்ரீசோனமூர்த்திபெண்பாடசாலை வெளியீடு.)

நம் தமிழ்நாடு ஒரு சில தூற்றாண்டுக்குமுன் நாகரீகத்திற் சிறந்து, கல்வி, சித்திரம், சங்கீதம், கைத்தொழில், விவசாயம், வைத்தியம் முதலிய எல்லா வழியிலும் மேம்பாடுற்றுத் திகழ்ந்தது. இதுபோல்து கீழ்நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் நம் பெண் மக்கட்குக் கல்வி யில்லாமையும் ஒன்றாகும்.

ஓர் குழந்தை பத்து மாதம் தாயின் வயிற்றில் வளர்ந்து பிறந்தநாளிமுதல் பாலப்பருவம்வரை தாயைவிட்டு நீங்காமல் நெருங்கிப் பழகிவருகின்றது. மழலைச் சொற்களும் பழக்க வழக்கங்களும் தாயினிடமே கற்க ஆரம்பிக்கின்றது.

அம்மக்கள் உயர்நிலை அடைவதற்குக் கற்பிக்கவேண்டுமாயின், பச்சிளம் குழவிப் பருவமுதல் தன் மெய்யிற்றாங்கி, கையகத்தேந்தி, மென்மொழி பயிற்றி, அறிவுடன் கலந்த அமுதாட்டி வளர்க்கும் பொறுப்பில் பெரிதும் ஈடுபட்டு நிற்கும் நம் சகோதரிகள் தான் முதலிற் சிறந்த கல்வியும் விரிந்த அறிவும் பாரந்த நோக்கமும் உடைய ராயிருத்தல் வேண்டும்.

மேலும், அம்மக்கட்கு முதல் ஆசிரியர் தாய்மார்களே. ஆவார். பிறகுதான் மற்றொருவர். தாய்மார்கள் எவ்வளவு படித்து விளங்குகின்றார்களோ அவ்வளவுக்கு மக்களும் பிரகாசமடைவார்கள்.

சகோதரிகளின் திருந்திய கல்வியே மக்கள் வளர்ச்சிக்கும் இவ்வாழ்க்கையின் மேன்மைக்கும் அடிப்படையாக நிற்கின்றது. ஆகவே, பெண்கல்வி இன்றியமையாது வேண்டும். சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! உங்கள் பெண்மக்கட்குக் கல்வி பயிற்றுவித்து முதல் ஆசிரியராகச் செய்யவேண்டுகிறோம்.

.செய்தித் திரட்டு.

தமிழன்பர் மகாநாடு:— சென்னை புத்தகாலய பிரசார சங்கத்திலிருந்து தமிழன்பர் மகாநாடு அறிக்கை வரப்பெற்றேன். இச் சங்கமானது மகா-நா-நூர் K. V. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்களைத் தலைவராகவும், இன்னும் பல பிரபல கனவான்களைத் துணைத்தலைவர், பொக்கிஷதாரர், காரியதரிசிகள், அங்கத்தினர்களாகவும் கொண்டுள்ளது. இதன் நோக்கம் தென்னாட்டு மொழிகளிலேயுள்ள இலக்கியங்கள் வளம்பெற்று, பொதுமக்களிடையே கல்வியறிவு பரவச்செய்ய வித்தியாபிவிருத்தி செய்வோர் பலரையும் சேர்த்து தமிழன்பர் மகாநாடு கூட்டவேண்டுமென்பது. இம் மகாநாட்டில் தமிழ்மொழி விஷயங்கள் மாத்திரம் கவனிக்கப்பெறும் எனவும், தமிழ்மொழிமூலமாகக் கல்விகற்பிக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள யாவரும் சேர்ந்துகொள்ளலாமென்றும் தீர்மானிக்கப்பெற்றுள்ளது. பொதுஜன புத்தகாலய மசோதா வொன்றை சட்டசபையில் கொண்டுவந்து, சட்டமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவும், மசோதா தயாரித்துச் சட்டசபை துழைவுக்கு அதுமதி பெற்றிருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்கள் நலம்பெறுதற்கு இத்தகைய மகாநாடு கூட்ட வேண்டுமென்று கருதும் அன்பர் பலரும் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்து மகாநாட்டிற் கலந்து உழைக்கவும் வேண்டுகிறது. பலரிடமிருந்தும் அதுகூலமான செய்தி தெரிந்து இச் சங்கத்தின் நிர்வாக சபையானது கூடிய சீக்கிரத்தில் சென்னையிலே ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டுவிக்கும் எனவும் தெரிவிக்கிறது.

குறிப்பு:— புத்தகாலய பிரசார சங்கமும், பொதுஜன புத்தகாலயமும், தமிழன்பர் மகாநாடும் இன்றியமையாதவைகளே. அவைகள் வளர்ச்சிக்குத் தமிழ்க் கல்வி அபிவிருத்தியே ஆதாரமாகும். தமிழ்க் கல்வி வளர்தற்குத் தமிழ்நாட்டுப் பொதுஸ்தாபனங்கள், நீதிமன்றங்கள் ஆகிய ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கைகள் தமிழ்மொழிவழக்கில் நடைபெறச் செய்தலே சிறந்த சாதனமாகும். அங்ஙனமின்றி வளர்ப்பதென்றால், வடமொழியானது மந்திரவழக்கில் வளர்வதுபோல, வாயளவிற்குள்ள வளரும். செயலளவில் உலக வழக்கில் வீதி விளங்க வேண்டுமானால் அரசாங்க நிலையங்களாகியவைகளிலெல்லாம் பிரதானமாகக் கொண்டாற்றுகாரியமுண்டு. இவ்வாறு சித்திபெறுவோமானால், சகல சாம்ராஜ்யங்களும் பெற்றவர்களாவோம். [ப—ர்]

மலையா நகரத்தார் வரீத்தகவிலாசம்:— இப் பெயருடன் சுமார் ஆயிரம் பக்கம் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட சமூகாபிமானியாகிய திருவாளர் பெ. நா. மு. முத்துப்பழநியப்ப செட்டியாரவர்கள் முன்வந்துள்ளார்கள். புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை பத்து வெள்ளியாகும். மூன்று வெள்ளி முன்பணத்துடன் இவ்வாண்டு ஆடிமாதத்திற்குள் ஐஞ்ஞாற்பது வர் அநுமதிக்க முன்வந்தால் காரியம் தொடங்கி நிறைவேற்றவும், இன்றேல் அதுமதித்தவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் கூடுமெனத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அப் புத்தகத்தில் நகரத்தார்களின் வரலாற்றுரை—யர்த்தகத்துறையாகிய பல நலன்களும் வெளிவருமென்பது விஞ்ஞாபனப் புத்தகத்தினால் விளங்குகிறது. சமூக அன்பர்கள் பேரார்வத்துடன் அநுமதித்திருப்பார்களெனவும், காரியம் தொடங்கி யினிது நிறைவேற்றப்பெறுமெனவும் நம்பிக்கையுடன் திருவருளைப் போற்றுகின்றேம்.

பிள்ளையார்பட்டி:— விநாயக மகாசுதூர்த்தித் திருவிழாவுக்குக் காப் புக்கட்டி ஒவ்வொருநாளும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. அவ் தேர்த் திருவிழாவும், கவுடீர்த்தவாரியும், சப்தாவாணமும், விரத உத்யாபனமும் நன்கு நடைபெறும்.

பெருஞ்சொற்கொண்டல்:— புரிசை திருவாளர் சு. முருகேச முதலியார், முத்தமிழ் ரத்னாகரம் பானுகவி அவர்களின் மாணுக்கருள் ஒருவர். பலவாங்குடி மணிவாசக சங்கத்தில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதுடன் பிள்ளையார்கூடத்திலும் இம்மதி கவுட வெள்ளிக்கிழமை மாலை ஓர் பெருஞ் சொற்பொழிவாற்றுவர்.

இராமாயண பட்டாபிஷேகம்:— கோட்டையூர் க. பெ. சத்திரத் தருணி அக்கிரகாரத்தில் காணப்பேட்டை பிரமபூதி மீனாட்சிசுந்தர தீகதி தரால் வான்மீகிராமாயணப் பிரசங்கம் ஆறேழு மாதகாலமாக நடைபெற்று, இம்மதி கவுட பட்டாபிஷேகத்துடன் பூர்த்தியாயிற்று. மகாஜனங்களாலும் நகரத்தார்களாலும் சம்பாவனையும் சமாராதனையும் செய்யப் பெற்றன.

ஆடிப்பூர்த்திதிருவிழா:— திருச்செங்கோட்டில் சுகந்தகுந்தளாம்பிகைக்கும் கோவிலூரில் திருநெல்லையம்பிகைக்கும், காரைக்குடியில் மீனாட்சியம்மையார்க்கும் சிறப்பாக நிறைவேறியது. காரைக்குடியில் நடைபெற்ற திருவிழாச்சிறப்பை, மணிவாசக க்ஞானசம்பந்த சபைக் காரியதரிசி திரு. பா. சிதம்பரநாத பிள்ளை யவர்கள் அகற்பாவால் வர்ணித்துள்ளார்கள்.

சிவந்தீர்த்த கலந்தனார்:— கன்னக்குறிச்சி தாலுகா, குடியநல்லூர் மெய்ப் பொருளையுரை மடத்தின் ஸ்தாபகரும் தலைவருமான திருச்சிறற்பலப் பெயரிய சுவாமிகள், ஆடி உகவு சோமவாரத்தன்று திருவிழாசேர்த்தனர். இம்மதி கவுட பத்தாங்கிரியையும், சிவலிங்கப் பிரதிட்டையும் செய்யப்பெற்ற பெற்றன என திரு. நேடேச உடையார் தெரிவிக்கிறார்.

திருச்செங்கோடு:— பூதி சுகந்தகுந்தளாம்பிகைக்கு ஆடிப்பூர மகோற்சவம் பத்திலிமரிசையுடன் கொண்டாடப்பெற்றது. ஆடி கடுவ சுவந்திநான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு திருமஞ்சன திருவாராதனைகளுடன் குருபூசையும், ஆதிசைவ பிராமண சந்தர்ப்பினையும், மாகேசவரபூசையும் புராணபடனமும், வெள்ளி மண்டபத்தில் திருவுலாவும் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றன என்று திரு. மு. சு. தெ. ராஜாமணி சிவம் தெரிவிக்கிறார்.

அனந்தபுரம்:— ஆரணி, சைதாப்பேட்டைச் சேரி என்கிற இவ் லூரில் மகாபாரத மகோற்சவம், திரௌபதாம்பிகை யாலயத்தில், ஆடி கவுட தொடங்கி ஆவணி வுட வரை நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொருநாளும் மாலை 2 மணிமுதல் 6 மணிவரை முத்தமிழ் ரத்னாகரம் ம. தி. பரது கலிம்வர்களின் மாணவர்களுள் ஒருவராகிய புரிசை திரு. சு. முருகேச முதலியார் அவர்களால், மகாபாரத பிரசங்கமும், கடைசி எட்டு நாட்கள் இரவில் தக்க நடிகர்களால் நாடகமும், கடைசிரான் தழல் விளையாடலும் அன்பர்கள் கண்டும் கேட்டும் களிப்புறலாம்.

செய்தித்திரட்டு.

திருக்கரவீரம்:—இது, திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரத் திருப்பதிகத்தாலும், திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருத்தாண்டங்களுளும் கிறப்புக் கூறப்பெற்று, திருவாருளிலிருந்து கும்பகோணம் ரோட்டில் 5 மைல் தூரத்தில் உள்ள திருத்தலமாகும். இத்திருத்தல சிவாலயம் பேட்டியவயல் நிறைமங்கலம் ஜமீந்தார் தேவகோட்டை திருவாளர் ராம. அரு. அரு. ராம. அருணாசலம் செட்டியாரவர்களால் புதுக்கித் திருப்பணி செய்யப்பெற்று, ஸ்ரீ பிரத்தியக்ஷ மின்னும்பிகா சமேத ஸ்ரீ கரவீரநாத சுவாமிக் கும், மூத்தபிள்ளையார் முருகவேளாதிய மூர்த்திக்கும், இம்மதி யெவ உத்தராதநான் உதயாதி யெனது க்குமேல் யகவ நாழிகையளவில் ததுலக்ன நன்முகுர்த்தத்தில் அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிபேகமும், அன்றிரவு ஐம் பெருங்கடவுளர் திருவுலாவும் திருவருட்டுணை கொண்டு நடத்தப்பெறுவதால், சிவநேசச் செல்வர்கள் தெரிசித்து இன்புறுவார்களாக!

கோர்ட்டுபீஸ்:—புதிதா யுயர்த்தப்பட்ட கட்டணத்தைக் குறைத்து பழய நிலைமையில் அமைக்க வேண்டுமென 4—8—1933 ல் சிவகங்கை வக்கீல் சங்கத்தார் ஒருதீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கின்றனர். மற்ற எல்லாச் சங்கங்களும் இக்கினர்ச்சியைச் செய்து முறையிட்டால், தாலநிலையறிந்து கவர்மெண்டார் இணக்கம் காட்டலாம்.

கேதாரேசுர விரதம்:— இதை உமாதேவியார் இருபத்தோராயிர வருடம் நோற்று பரமன் உடலிற் பங்கு பெற்றனள் என உபதேசகாண்டம், திருச்செங்கோட்டுப் புராணம் இவைகளிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. கேதாரேசுரமென்னும் திருத்தலத்தில் நோற்கப்பெற்றமையால், இவ்விரதத் திற்கு இப்பெய ரெய்தியது. இவ் விரத மகிமாதிசயங்களும் பலனும் சிந்தியாகமத்திலும், விரதநோற்கும் முறையும் உத்தியாபனவிலியும் சூட்சுமாகமத்திலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. விரதகாலம், புரட்டாதி மாதக் திருஷ்டணபக்ஷ சதுர்த்தசியாம். சக்கிலபக்ஷ அஷ்டமியிலிருந்து இருபத் தொரு நாட்களாகவும், திருஷ்டணபக்ஷப் பிரதமையிலிருந்து பதினென்று நாட்களாகவும், அஷ்டமியிலிருந்து ஏழு நாட்களாகவும் கொள்வதுண்டு. இயலாதார் அன்றைய ஒருநாளாவது விரத மிருக்கவேண்டும். இதன் விதிக்கிரமங்களைத் திருச்செங்கோடு சிவஸ்ரீ சதாசிவக் குருக்கள் விரிவாக எழுதியுள்ளார்கள். விரிவஞ்சி முற்றும் வெளியிடப்பெறவில்லை. ஆயினும், விரதிகள் ஆரம புராணங்களின்மூலம் கண்டு தெளிவார்களாக.

திருக்கருவையம்பதி:— இஃது, ஒப்பனையம்மையார்சமேத பரவண்ணநாதர் திருக்கோயில்கொண்டுறையும் திருத்தலமாகும். இதில், எழுந்தருளியிருக்கும் ஆணந்தத் தாண்டவ மூர்த்தத்தைப் சூழிய பிரதாபங்கள் மிக்க மகிமையுடையவாகும். மேலும், இத் தல விசேடங்களெல்லாம் திருக்கருவைப் பிரபந்தத் திரட்டில் கண்டு தெளியற்பாலது.

மதுரை:— வர்ணசிரமதர்ம சுயராஜ்ய சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் இம்மதி சவ காலமுதல் நடைபெற்றது. வர்ணசிரம தர்மம் வளர்ந்தோங்குதற்குரிய முறைகளைப்பற்றிப் பேசித் தீர்மானங்கள் செய்யப் பெற்றன.

சிவநேசன்.

காரைக்குடி:—ச. நா. ச. சு. விலாசத்துடன் நடந்துவந்த உண்டியல் கலையை நிறுத்தி, ஆவணி கல முதல் 'இண்டோ கமர்ஷியல்பாங்க்' ஆரம்பித்து நடத்துவதாக, ஷே. பாங்கர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

குமரன்:—பத்தாவது ஆண்டுவிழா, ஆடி உகல ரூயிற்றுக்கிழமை மாலை 4—30 மணிக்கு கனம் செட்டிநாட்டு ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆடிமாதாந்தத்தில் அட்டமி கார்த்திகையுடன் கூடிய ரூயிற்றுக்கிழமை இராசுகாலத் தொடக்கத்தில் விழாத்தொடங்கியது, ஆசிரியருக்குச் சாஸ்திரங்களில் அவ்நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.

ஆவணிப்பட்டி:—விவேகானந்தர் கல்லிக் கழகத்தின் எழாம் ஆண்டு இரண்டாம் மாதக்கூட்டம் சென்ற 30—7—33 மாலை வீரகேசரி அத்தி பர் திரு. பெ. பெரி. சுப்பிரமணியன் செட்டியா ரவர்கள் தலைமையில் இனிது நடைபெற்றது. ஆசிரியர் திரு. வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் கழகத்தின் சார்பாக சென்குப்தாவின் பிரிவுக்குப் பரிவு காட்டல், 'குமரன்' பதினேராம் பருவமெய்திச் சிறப்புடன் தன் பணியாற்றி நிலவ வாழ்த்துக் கூறல் என்னும் இரு தீர்மானங்கள் கொண்டுவர, தலைவராலும் கழகத்தினராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்றன. கல்லியினுயர்வு, சற்புத்திரரே ஆபரணம், கரிகாற்சோழன், அன்புவாழ்க்கை, தேசமுன்னேற்றம், ஜான்சன், அன்பிற்கு அன்பே உவமை, நளாயனி, காற்றும் சூரியனும், வாதாட லாகாது, பாண்டித்துரைத்தேவர், தருமஞ் செய்யவேண்டும் என்பனபற்றி இனிது தொகைவகை விரியிற் பிரசங்கமாக மாணவர்களால் பேசப் பெற்றன.

பரிமணங்குடி:—சண்முகநாதசுவாமி கோவிலில் ஆடி உல கார்த்திகை விசேடாதிகளும் ஸ்ரீ பரமருகு சுவாமி மடாலயத்தின் சன்மார்க்க சங்கமும், ககல பூரத் திருநாளில் அபிடேக ஆராதனை குருபூஜாதிகளும் பிறவும் ஷே. கோவில் சபை உரிமையாளர் திரு. மு. முத்துப்பிள்ளை யவர்களால் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

திரிசிரபுரம்:—சைவசித்தாந்த சபையின் 48-ம் ஆண்டு நிறைவுத்திருவிழா ஆடி டிசு, யெடு-ம் நாட்களில் தமிழ்ப்பேராசிரியர் திருவாளர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் தலைமையில், மலைக்கோயில் தூற்றுக்கால் மண்டபத்தில், பல புலவாட்பெருமக்களின் அரிய விரிவுரைகளுடன் நிறைவேறியதெனத் தெரிகிறது.

திருவியலூர்:—திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்பெற்ற இத் திருத்தல சிவாலயத்தைப் புதுக்கித் திருப்பணிசெய்து, மகாரும்பாபிடேகம் நடத்திய தேவகோட்டை திருவாளர் அ. ராம. அ. லெ. அ. அருணாசலம் செட்டியாரவர்களால் ஆடி கூட மண்டலாபிஷேகமும் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றது.

திருநாவலூர்:—சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருநான் ஆடி யெடுவ சுவாதியன்று சிறப்பாக நடைபெற்றது.

செய்தித் திரட்டு.

வடலூர்:—சத்திய தருமசாலையில் சுத்த சன்மார்க்கக் கழகவிழா, அறுபத்தெட்டாவதாண்டு வைபவமும், ஜோதிதேரிசனமும், ஸ்ரீமத் சுப்பராய சுவாமிகளின் மூன்றாவது குருபூசையும், திருவருட்பா பஜனை தோத்திரமும், ஆராதன ஆன்னவிநியோக மாதியவைகளும், பிரசங்கங்களும் ஆகிய வற்றுடன் வைகாசி ககவ சிறப்பாக நடைபெற்றது.

திருச்செங்கோடு:—சித்திரைமீ திருவோணநாள் நடராஜரபிடேக ஸ்ரீமத், சதயநாள் திருநாவுக்கரசர் குருபூசையும், திருமஞ்சன திருவாராதனை ஆன்றும், தேவாரபாராயணமும், மகேசவரபூசையும், பத்திரகாளி உற்சவமும் நடைபெற்று, வைகாசி கூட அர்த்தநாரிஸ்வரருக்கும் செங்கோட்டு வேலவருக்கும் கொடியேறி திருவிழா கஅவ்வரை சிறப்பாக நடைபெற்றது.

திருவாமாத்தூர்:—கௌமாரமடாலயத்தில், மகான் வண்ணச்சரபம் உயர்திரு தண்டபாணிகளின் 36-வது மகாருபூசை, இம்மதியிலுட திருவோணநாளில் நடைபெறும். பிற்பகல் சபை கூட்டப்பெறும். இரவு திருவுலாச் செய்யப்பெறும் என சுவாமிகளின் மாணுக்கரும் திருக்குமாரரும் ஆகிய தி. மு. செந்திரையகம் பிள்ளை திருமுகம் தந்துள்ளார்கள்.

வலங்கைமான்-மூண்டான்கோவில்:—தெய்வீக மலையமன்னர் சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவும், திருநாவுக்கரசர் குருபூசையுமீழ்வும் 7—5—34-ல், கல்விக்குடி திருவாளர் பகவான்தாஸ் உடையார் அவர்களது தலைமையில் நடந்தது. தலைவரவர்களை மேனவாத்தியத்துடன் கழகப் பந்தருக்கு வரவேற்று கடவுள் வணக்கம், தமிழ்த்தாய் வணக்கம், குலவாழ்த்து முதலியன செய்யப்பட்டன. காரியதரிசி திரு. P. S. சுப்பிரமணிய உடையார் அவர்களால் வரவேற்புப் பத்திரமும், ஆண்டின் அறிக்கையும் வாசித்து அளிக்கப்பட்டு ஓர்வரவேற்புரையும் செய்யப்பட்டது. திருவாளர்களான: தமிழ்வித்தவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, தலைவர், ஆசிரியர்கள் பழநியப்ப உடையார், S. முத்தைய உடையார், நிலக்கிழவர் N. A. ஞானசிகாமணி உடையார், சுந்தரராச உடையார், திருஞானசம்பந்தனார் ஆகிய பல அன்பர்களாலும், சில மாணவ மாணவிகளாலும் முறையே சைவத்தொண்டு, நம்மவர் கடமை, கல்வி, சங்கமும்பயனும், திருநீலகண்டர், தீப் பழக்கமும் தீதும், நட்பு முதலிய பல இனிய சொற்பொழிவுகள் நன்கு நடந்தன. திரு. சேது உடையார் அவர்களால் அன்பர்களுக்கு உணவு ஆளித்து உபசரிக்கப்பட்டது.

சேன்னை:—டீரோஜன் அண்டு கம்பெனி வேர்அண்டு ஸ்டாக் ப்ரோக்கர்ஸ் திறப்புவிழா 16—5—1934 கால 6 மணிக்கு மேல் 7—30 மணிக்குள் முக்கியநண்பர்கள் மத்தியில், கடவுட்பூசை, பிரார்த்தனை, மேனவாத்தியத்துடன் டீரோஜன் கம்பெனியின் உணக்கு எழுதப்பட்டது. குளிரந்த பானம், புஷ்பம், சந்தனம், தாம்பூலம், பழம் முதலியன வழங்கிய பிறகு புகைப்படம் ஒன்று தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இக் கம்பெனி அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் ஹிந்துஸ்தான் கட்டிடவாசலில் எடுக்கப்பட்டு இனிது நிறைவேறியது. பாங்கர் வியாபாரிகள் பலரும் விஜயம் செய்து தனவைசியர் முதன்முதலாகக் கைக்கொண்ட இந்நூதனத் தொழில் வெற்றியடையுமாறு வாழ்த்தினர்.

கொடலாச்சேரி:—சித்தாந்த நிலைய குரு உயர்திரு சச்சிதானந்த சுவாமியவர்களால் வைகாசி இட திருமடாலய ஸ்தாபனஞ் செய்து, ககவ சித்தாந்தவீத்தியாசாலை ஆரம்பம் செய்யப்பெற்றது.

திருத்திலை:—இத்திருத்தலத்திலுள்ள திருச்சித்திரகூடம் ஸ்ரீகோவின் தராஜப் பெருமான்கோயில், ராஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர் கனால் இரண்டரை லட்ச ரூபாவரை செலவுசெய்து புதுப்பிக்கப்பெற் றது, வைகாசி ககவ (24—5—1934) வியாழக்கிழமை அஸ்தநட்சத்திரங் கூடிய நள்ளொளில் மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றது. வேதவிதிப்படியே வேள்விஞ்சலியான நடைபெற்றன. அதுக்கூடு செய்த நான்கொடங்கி ஒவ்வொருநாளும் கால மாலை யாகிய இருவேளைகளிலும் ஆரியம் தமிழ் எனும் இருபெருமறைகள் ஒதப்பெற்றன. பல பாகங்களை விருந்தும் ஏறக்குறை ஐம்பதிலுயிரம் பத்தாபிமானிகள் வந்து குழுமியிருந் து தெரிசித்தார்கள். ஸ்ரீமந் நடராஜப்பெருமான் திருக்கோயில் பொது தீக்ஷிதர்கள் கும்பாபிஷேக தினத்தன்று ஸ்ரீகோவின் தராஜப் பெருமான்கு தூறு ரூபா விலைமதிப்புள்ள பீதாம்பரமும், புஷ்பமாலை யாகிய பிறவும் சமர்ப்பித்தது போற்றற்குரியது. அத்தினத்தில் திரு. இரத்தினசாமி செட் டியார் என்ற பாங்கர் ஸ்ரீமந் நடராஜமூர்த்திக்கு எதிரில் பன்னிராயிரரூபா மதிப்புள்ள விமானமென்று செய்துவைத்தனர். ஸ்ரீமான் களான.—வி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியார், சி. எஸ். சடகோபாசாரியார், விஜயராகவாசாரி யார் முதலானபரம்பரை ஸ்தானிக டிராஸ்டிகள் சிரத்தாபுத்தியுடன் போது மான முன் ஏற்பாடுகள் செய்வித்திருந்தது பாராட்டத்தக்கதாம். எல்லா வகையாலும் எம்பெருமான் கிருபையால் மகாகும்பாபிஷேகம் இனிமே ட நடந்தேறியது.

புதுலை:—ஸ்ரீசிதம்பரம் பாதுகூசை அம்பலத்தாடும் சுவாமிகள் மடா லயத்தில், இன்று ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு மகாகுருபூசை மகோற்சவமும், சுவ நடராஜரபிடேகமும், எவ் ஞானதேசிக மகாகுருபூ சையும், இரவில் மகோற்சவமும் நடைபெறுமென ஷை மடாலயக்கர்த்தர் திருநாவுச்சரசு சுவாமிகள் திருமுகம் வழங்கியுள்ளார்கள்.

நன்மை கடைப்பிடிக்கிறவன்:—நாத்திகத் தலைவர்களாய் நடமாடிய வர்களும் நல்லினைப் பயனால் நன்மை கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்று காணப்படுகிறது. திரு. சு. வெ. இராமசாமி நாய்கர் சின்னான் முன் செங் குந்தர் மகாநாட்டில், “சாதிமத மகாநாடுகள் கூடாவென்பது தவறு; அவை களால் அந்தந்த சாதியாரும் மதத்தாரும் முன்னேற்றமடைய ஏதவுண்டு; செங்குந்தர்களும் இதனாலேயே முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறார்கள்.” எனப் பேசினார். டாக்டர் திரு. வரதராஜலுங்காயுடு, சேலத்தில் நடந்த தீண்டா நார் கூட்டத்தில், “இந்த மதமே உயர்ந்தது. அதில்தான் சீவன்முத்தி என்கிற நித்தியானந்த வாழ்வு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதி வேற்று மையிருப்பது பற்றி மதத்தை அழித்து போகவேண்டும் மென்பதும் அழிப் பதும் தவறு.” எனையுயிர்வினார். திரு. சொ. முருகப்பா, “முற்காலத் தில் திருக்கோயிலாகிய திருப்பணிகள் போற்றப் பெற்றன. இக்காலத்தும் போற்றப்படுதலே நன்மைக்கேதுவென்னும் கருத்துத்தோன்ற எழுதியுள் ளார்.

கோழும்பு:—நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் சங்கத்தின் ஏழாவதா ண்டு நிறைவு விழா வைகாசி உடுவ நடைபெற்றதென காரியதரிசி திரு. பெ. பெரி. சுப்பிரமணியன் செட்டியார் அனுப்பிய நிகழ்ச்சிக்குறிப்பால் தெரியவருகிறது.

செய்தித் திரட்டு

தமிழன்பர் மகாநாடு:—இம் மகாநாட்டைக் கூட்டிவைத்து நடந்து வதில் ஈடுபட்டு ஒத்துழைக்கவும், பொருளுதவிபுரியவும், வரவேற்புச் சபையிலே அங்கத்தினராகச் சேர்ந்து கொள்ளவும், மகாநாட்டிலே ஆலோசனைக்குச் தொண்டுவர வேண்டியவையெல்லாம், அவற்றின் நோக்கங்கள் நன்கு நிறைவேறுதற்குரிய வுபாயங்களையும் தெரிவிக்கவும் தமிழன்பர்களை வேண்டிக்கொள்வதுடன், மகாநாடு டிசம்பர் மாதத்தில் கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறைகாலங்களிற் கூட்டவுத்தேசித்திருப்பதாகவும், அங்கத்தினராவதற்கு இரண்டு ரூபாய்க்குச் குறையாத கூட்டணம் விதித்திருப்பதாகவும், சென்னைப் புத்தகாலயப் பிரசார சங்கத்தலைவர் திரு. K. V. கிருஷ்ணசாமிஐயர் தெரிவிக்கிறார்.

திருக்காவிரி:—தேவாரத் திருப்பதிகம் பெற்ற இத்திருத்தலசிவரவிய மகாகும்பாபிஷேகம் ஆவணிகளெ தேவகோட்டைத் திருவாரும் பேட்டிவயல் நிறைமங்கலம் ஜமீந்தாரரும் ஆகிய ராம.அரு.அரு.ராம. அருணாசலம் செட்டியாரவர்களால் மிகச்சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றது. அதுதருணம் அம் மகாவைபவத்தையும், அதை நடத்தியவர்களின் பெருமையையும் விளக்கி, மணிவாசகஞானசம்பந்த சபைக் காரியதரிசி திரு. பா. சிதம்பரநாத பிள்ளையவர்கள் பாக்கள்பாடி அரங்கேற்றினர்.

புதுச்சேரி:—தமிழ்க்கல்விச் சங்கம், சென்னை திரு. கா. நமசிவாய முதலியாரவர்கள் தலைமையில் ஆகஸ்டு 28, 29-உ களில் இனிது நடைபெற்றது. இச்சங்கத்திலிருந்து, 'பொன்மலர்' என்னும் திங்கள் வெளியீடு இம் மாதமுதல் வெளிவருமெனத் தெரிகிறது.

உப்புரி:—வெயிலுகந்த விநாயகப் பெருமானுள் திருக்கோயிலில் ஆவணிகளெ மகாசுதர்த்தி மகோற்சவம், தேவகோட்டை ஜமீந்தார் குடும்பத்தினரால் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மணிவாசகஞானசம்பந்தசபைக் காரியதரிசி திரு. பா. சிதம்பரநாத பிள்ளையவர்கள், வெயிலுகந்த விநாயகர் பஞ்சரத்னப்பாமாலை புனைந்து அரங்கேற்றினர்.

திருமயிலை:—தென்மாடவீதியில் குருந்தநீழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிச்சுரர் ஆலயத்தில் ஆவணி உடைய சைவசமய பரமாதாரியர் கால்வருக்குத் திருமுஞ்சனை திருவாராதனையும், திருவுலாவும், தமிழ்வேத பாராயணங்களுடன் திருமுறை மகோற்சவமும், மாகேசுவரபூசையும், தமிழ்வேத பாராயண சபையாரால் மிகச்சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றன.

தபாலீச்சரத்தில் திருஞானசம்பந்தாதி நால்வர்களுக்கும், ஸ்ரீவாயிலார் நாயனாருக்கும் மகாமண்டபத்தில் மகாபிடேகமும், அடியார்களுக்கு அட்டிலும், சைவபிரசங்கபாறு உயர்திரு கா. ராஜாராம் பிள்ளையவர்களால் வாயிலார்நாயனார் சரித்திர பிரசங்கமும், நல்லிழாப் பொலிவும், ஆவணிகளெ தபாலீச்சர பத்தஜ்ஞ சபையாரால் நடத்தப்பெற்றன.

மதுரை:—ச. நா. ச. சு. கலையை ஆவணிகளெ உடைய நிறுத்தி. ஷேதேதி முதல் இண்டோ கமர்ஷியல் பாங்கை யாரம்பித்து நடத்துவதாக ஷேபாங்கர்கள் அறிவிக்கின்றனர்.

சிவநேசன்.

பறக்கும் விமானங்கள்:— நேற்று நண்பகல் 'செட்டிநாடு' கிரௌன்ட்ஸ் ஆறு விமானங்கள் வந்து, பத்துரூபா ஐந்துரூபா கட்டணம் பெற்று பறக்குமெனத் துண்டுத்தான்களும் பறந்தன. காலுக்கும் அரைக்காலுக்கும் பறக்குங் காலமும் சமீபத்தில் வரும். இவ் வியந்திர ஆர்திகளெல்லாம் நம் நாட்டில் நன்மைக்கு ஏற்பட்டவா? தீமைக்கு ஏற்பட்டவா? என்பதைக் கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர வேண்டும்.

புதிய வைத்தியசாலை:— கண், காது, மூக்கு, தொண்டை முதலிய வறுப்புக்களைப்பற்றிய மருத்துவ நிபுணர் திருவாளர் T. S. வெட்டி அவர்களுடைய வைத்தியசாலையைக் கரனாகுத்தானில் 11—9—1933ல் செட்டிநாட்டுக் குமாரராஜா ஸ்ரீமான் M. A. முத்தைய செட்டியார் திறந்து வைத்தார்கள்.

திருச்செங்கோடு:— ஆடிமாத கார்த்திகை தொடங்கி ஆதிசைவ மகாசபை யாதரவுடன் ஆகமசாஸ்திர பாடகசாலையில் வடமொழிப் புலவர் காட்டுப்புத்தூர் பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளால் ஸ்கார்தபுராணபடனம் செய்யப்பெறுகிறது. வெகு உவமான உபமேயங்களுடன் இனிதாக நடைபெறுவதைச் சிவகுரு நேயச் செல்வர்கள் வந்து சிவவணுநந்தம் பெறுகின்றனர். ஆவணி கடுவ பார்வதி தேவியார் திருக்கல்யாணமும், களவமுருகவேள் திருவவதாரமும், மிக விஸ்தாரமாக நடைபெற்றன. சாஸ்திரியருக்குப் பட்டாடைகளும், பொற்காசுகளும் பரிசளிக்கலாயிற்று. இதனை நடத்துவிக்கும் மகாசபையார்க்கு மயில்வாகனப்பெருமான் வளம் பல அருள்வாராக!

ஸ்ரீநாரிகணபதிக்கு ஆவணிமாத மகா சதுர்த்தி வைபவம் உபயக்காரரால் நன்கு நடைபெற்றது. வெள்ளிமூலிகத்தில் திவ்யாபரணலங்கிருதராய் விநாயகப்பெருமான் திருவுலாப் போந்தருளினர். நடராஜர் அபிடேகம் ஆவணி ககவ சதுர்த்தசியன்று சிறப்பாக நடைபெற்றது. நீலகண்ட சிவாசாரியார் திருநகூத்திரம், ஆவணி நகவ சுக்கிரவாரத்தன்று சிவாலயத்தில் ஆதிசைவமகாசபையினரால் அபிடேக நிவேதன திருவாராதனைகளுடன், பிரசங்கங்களும் திருவுலாவும் செய்து இனிதுகொண்டாடப்பெற்றது. ஆவணிமூலம் கடுவ யன்று சுவாமிகள் மண்டப்பபடிக்கொண்டெருந்தருள் வீட்டம்பாளையம் மிட்டாதார் சுந்தரக் கவுண்டரால் மிகவிமரிசையாகச் செய்யப்பெற்றது.

தேவிதவநிலை ஆகமமுறையுடன் நடைபெற்றது. இம்மதி நூல் பூர்த்தியாகிறது. இருபத்திரண்டாநாளாகிய சுவ மகானய அமாவாசையன்று இடப்பாகம் பெற்று அர்த்தநாரீஸ்வரக்காட்சி நடைபெறும். கொங்கேழு சிவாலயங்களுள் முதன்மையான திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றுர் என்னும் இத்திருத்தலத்தில் பூவும் மணமும், கதிரும் ஒளியும் போலச் சத்தியும் சிவமும் சேர்ந்தலங்கும் அர்த்தநாரீஸ்வர சொரூபத்தைச் சிவநேசச் செல்வர்கள் தெரிசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவார்களாக!

திருத்தென்குடித்தீட்டை:— சிவாலயத் திருமதினுக்கு, ஆவணி யெவ்வையா ல்க்க நன்முகூர்த்தத்தில் திருப்பணி தொடங்கி நடைபெற்று வருகிறது. ஆவணி ககவ சதுர்த்தசியன்று நடராஜரபிடேகம் நடைபெற்றது.

செய்தித்திரட்டு.

கோனாபட்டு:—புதுக்கோட்டை சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக திருமெய்யம் டிவிஷனுக்கு நின்ற மூவரில், விரையாச்சிலை திரு. கயிலாச அம்பலகாரர் அதிகப்படியான ஒட்டுடன் வெற்றிபெற்றார். திரு. சுப. கு. சொக்கலிங்க செட்டியாருக்கு அதிகமாக வெங்களுர் நல்லைய ராவுத்தருக்கு ஒன்பது ஒட்டுகள் கிடைத்திருப்பதாகவும், எலக்ஷன் நடந்தபோது தப்பிதங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், மறுஒட்டுக்குக் கொண்டுவர நல்லைய ராவுத்தர் பேரில் சொக்கலிங்க செட்டியார் நடவடிக்கை யெடுத்துக் கொள்வாரெனவும் தெரிகிறது.

திருவூருதுறை:—தேவாரத் திருப்பதிகம் பெற்ற இத் திருத்தல சிவாலயம், ரும்புகோணம் தேவத்தானக் கமிட்டியைச் சேர்ந்தது. சூரியனார் கோயிலாதின கர்த்தரின் நிர்வாகத்திலுள்ளது. இவ்வாலயத்துக்குப் போதிய பூஸ்திகிகளிருப்பதால் எடுபடிகட்கு இடையிடையே தடையேற்படும். இடைபூறுகளைத் தவிர்க்க நிர்வாகஸ்தர் முன்வரவேண்டும்.

கோவிந்தபுரம்:—திருவிடைமருதாருக்குக் கிழக்கே யுள்ள பாணபுரம் என்னும் இது, திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கசுவாமியாலயத்தைச் சேர்ந்த தற்புருஷ ஸ்தலமாகும். சுவாமி பாணபுரீஸ்வார். தேவி அபிராமி ஆம்பிகை. போதிய பூஸ்தியுண்டு. நான்குசால பூசையுடன் ஆலயம் நன்னிலைமையி லிருக்கிறது. சுவாமி கோயில் ஸ்னாபியும், துவஜஸ்தம்பத்தின் மேற்பாகமும் சாயந்திருப்பவற்றை கிமிர்த்தியும், அஷ்டபந்தனம் செய்தும் மகாகும்பாபிஷேகம் செய்யவும், திருநந்தனவனத்தைச் சீர்பெறச் செய்யவும் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் கவனிக்கவேண்டும்.

திருக்குருகாவூர்:—திருமுல்லைவனநாத ஸ்வாமி திருக்கோயிலில் உழுவாரத் திருப்பணி செய்யவும், தனவரிசைகளும், வாகனங்களும், திருநந்தனவனமும் சீர்திருத்தம் செய்யவும் வேண்டிய தவசியமா யிருப்பதால், தருமகருத்தர்கள் கவனிப்பார்களாக!

வருணபுரம்:—மட்டயாந்திடல் என வழங்கும் இவ்வூரில் திரிலோகநாதர் ஆலயம் ஷே திருப்பணிச் செல்வர் காரைக்குடி அ. மு. க. முத்துக்கருப்பன் செட்டியாரால் நன்கு பரிபாலிக்கப்பெறுகிறது. திருநந்தனவனத்தைப் பெரிதூக்கவும், பசுமடம் உண்டுபண்ணவும் வேண்டிய தவசியம்.

கோயிற் குழைபாடுகள்:—இத் தலைப்புடன் ஒரு வியாசம் இளையாற்றக்குடி கோயிலைக் குறித்ததாய் வந்துள்ளது. ஷே கோயிலுக்குரிய நகரத்தார்கள் கவனத்திற் கொண்டு குறைகளை நிவர்த்திப்பார்கள் என்னும் நம்பிக்கையாலும், புதினத்தான் இடம் பெருமையாலும் பிரசாரஞ் செய்யப் பெறவில்லை.

சித்தாந்தம் உதவிப்பத்திராசிரிய ரவர்கட்கு:—ஐயா! சித்தாந்தம் மலர்-6: இதழ்-6: பக்கம்—139 ல் 'நம்நாடும் கல்வியும்' என்ற தலைப்புடன் வெளியான எனது கட்டுரையில், 'சிலகருத்துக்கள் மறுக்கற்பாலன' எனக் குறிப்பெழுதி யிருக்கிறீர்கள். மறுத்தற்கு உரியவைகளைக் காரணங்களுடன் தெரிவித்தீர்களில்லை. இனியேனும் சித்தாந்தத்தின் மூலமாக எனைக்கு அறிவித்தால், அவைகட்குத் தக்க சமாதானம் வரைவேன். காலம் தாழ்க் காதது வெளியிடவேண்டும்.

தங்களன்புள்ள
சு. மு. இராமசுப்பிரமணியன், கோநகர்.

சிவநேசன்.

துன்றிக்குடி:—குன்றுதோறும் குமரவேளுறையும் இத்திருத்தலத்தில், திரு. முத்திருளப்ப பண்டாரம் தனது மூதாதைகள் காலத்திலிருந்து பரிபாலித் துவருகிற சித்திலிநாயகராலயத்திற்கும் திருநந்தனவனத்திற்கும் உதவியாக ஒரு பிரைஸ் சீட்டு தொடங்கியிருக்கிறார். சீட்டு ஒன்றுக்கு எட்டணவீதம் 48000 சீட்டுகள் சேர்த்து 30-10-1933ல் சீட்டு குலுக்கக் கூடுமெனவும், அன்பர்கள் உதவிபுரிந்து பொருள் இலாபத்தையும் புண்ணியப்பேற்றையும் பெறவேண்டுமெனவும் ஒரு கிருபா அறிவிக்கிறார்.

உய்யக்கொண்டான் சிறுவயல்:—திருவாளர் சப. ராம. பழ. இராம நாதன் செட்டியார் புதுவீடு குடிபுகுந்த நன்மைக்காகப் பொன்மழையம் மனுக்கு ஆவணி உஅட சிறப்பாகத் திருவுலாச் செய்வித்தனர்.

ஆவினிப்பட்டி:—விவேகானந்தர் கல்விக்கழகத்தின் ஏழாம் ஆண்டு மூன்றாம் மாதக்கூட்டம் 4-9-1933 மாலே 4 மணிக்கு பழைய தேசபத்தரும், வழக்கறிஞருமாகிய தூத்துக்குடி திரு. வ. உ. சிதம்பரம் பின்னையவர்கள் தலைமையில் நன்கு நடைபெற்றது. மாணவர் கடவுள் வாழ்த்துக்கூற, ஆசிரியர் திரு. வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் தலைவரவர்களின் தேசாபிமானத்தையும், மொழிப்பற்றையும் விளக்கி அவர்களைத் தலைமை வகிக்க வேண்டினர். தலைவர் சில நல்லுரை வழங்கியபின், 'பாரிமகளிர்' 'ஞானயோகம்' 'குமரனவதாரம்' என்பனபற்றி மாணவர் திடமாக உரையாடினர். தலைவர் தெய்வபக்தி, தேசத்தொண்டு, மொழிவளர்த்தல் பற்றி உருக்கமான சொற்பொழிவால் யாவரையும் குதூகலிக்கச் செய்தனர். மகாத்மகார்தியின் மகிமைபையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்தவேண்டிய அவசியத்தையும் கிறம்பட விளக்கினர்.

கட்டுரைப்பரிசு:—நாட்டரசன்கோட்டை பாரதி வாசகசாலையார் ஏற்படுத்திய 'புத்தகங்களின்பயன்' என்ற கட்டுரைப்பரிசு தங்கமெடலும் திருக்குறளும் ஆவினிப்பட்டி விவேகானந்தர் கல்விக்கழக ஆசிரியர் திரு. வ. மு. இரத்தினேசுவரையருக்கும் கிடைத்திருக்கிறது.

ஸ்பெஷல்மரீல்:—மைசூர் தசரா வைபவக்காழிக்கு, காரைக்குடியிலிருந்து மகாலட்சுமி அகில இந்திய யாத்திரா ஸ்பெஷல், இம்மதி கூட நண்பகலிற் புறப்படுகிறது.

கரிசூழ்ந்த மங்கலம்:—ஆனந்தகான சபாவின் பத்தாவதாண்டுத் தொடக்க விழா, ஆவணி கூட மறைத்திருவாளர் K. A. நாராயணையர் B. A. L. T. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. உபநாயகங்களும் சங்கீதக்கச்சேரிகளும் நிகழ்ந்தன எனவும், பத்தாவது ஆண்டுத் தொடக்க விழாவில் முதலாவதாட்சி சிவநேசனை வரவேற்று, உண்மையறிவானந்த உருவினராகிய சிவபெருமானின் திருவருளால் சிறந்தோங்கப் பிரார்த்திப்பதாகவும், 'சிவநேசன்' ஆண்டு—எ: திங்கள்—க: பக்கம் 16—ல் கரிவல்லம் வந்தநல்லூர் ஆனந்தகானசபையார் என்பதை, கரிசூழ்ந்த மங்கலம் ஆனந்தகானசபையார் எனத்திருத்திக் கொள்ளவும், ஷேசபைஸ்தாபகர் மறைத்திருவாளர் T. K. அரிகரபுத்திரசர்மா அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

செய்தித் திரட்டு.

அனாதாபம்:—பரம்பரைத் திருப்பணிச்செல்வர் வழித்தோன்றலும் மகா வித்துவ சிரோமணியும் ஆகிய அமராவதிபுத்ரர் திருவாளர் வயி. நாத. ராம. அ. இராமநாதச் செட்டியாரவர்களின் அருமை மனைவியார் வள்ளியம்மையாச்சி புரட்டாதி உஅவெள்ளிக்கிழமை நண்பகல் தசமியில் மதுரைமாதூரில் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் திருவடிநீழலை அடைந்த செய்தியறிந்து, அவ்வம்மையாரின்பிரிவுகுறித்து அனாதாபமுறுகின்றோம். அருந்ததியனைய கற்பரசியாகிய அவ்வம்மையாரின் ஆன்மா சிவானந்தவாரியிற் நிலைப்பதாக! அவர்தம் மணைக்கூறிய இரங்கற்பாக்கள் 43,44-ஆம் பக்கங்களிற் காணலாம். அச்செய்யுட்கள் மனையற மாட்சியிற் சிறந்த அவ்வம்மையாரின் குணஞ்செயல் நலங்களை மிகவுருக்கத் துடன் உள்ளவாறே விளக்குவனவா யிருக்கின்றன. திருவள்ளுவர் இல்லறவொழுக்கத்திற் சிறந்து விளங்கிய தமதுமனைவி வாசகியம்மையாரை 'அடிசிக்கினியாளே...' என்ற தொடக்கச் செய்யுட் கூறிப் பாராட்டியவாறே, கற்புடைப் பெண்டிரின் பிரிவுக்கிரங்கிப் பாக்கள் கூறுதல் கல்லியிற் சிறந்த கணவர்க்குரித்தே.

1. இதம்பெறுநல் வடிவுடையா ளிடம்பிரியா வளரொளியா
ரிருபொற் றுளை
நிதம்பரவுந் திருநெடுமால் வளாரியக் குடிப்பதிக்க
ணிதிக்கோ னுன
சிதம்பரவே டவப்புதல்வன் சாத்தப்பன் தவப்புதல்வி
திருவார் மாதர்
பதம்பரவு மெழிலுடைய வள்ளியம்மை யெனுங்கமலப்
பாலை போல்வாள்.
2. சீராருஞ் செல்லியவள் பதினான்கா மகவைதனிற
செகத்தோர் போற்றும்
வாராருங் கொங்கைமலர் வாடாத மங்கைமரு
தீசர் பாதத்
தாராத காதலுறும் ராமநாத தத்தனதற்
கன்பு மிக்க
வாராரு மனைவியெனப் பிரமாதி மிதுனாவி
யின்பத் துற்றாள்.
3. உத்தரநாள் ரத்தாட்சிப் பங்குனியிற் றன்கணவற்
சூரிய வாறு
பத்துறுமாண் டினிற்புரியு மாசாந்தி நன்மணமு'ம்
பாங்காய்க் கொண்டே
இத்தரணி தனிற்சுகமே வாழ்ந்துழி முகக்கன்னி
யிருபத் தெட்டில்
வித்தகமார் வெள்ளிகிருட் டினதசமி விவன்கயிலை
மேவி னுளே.

சிவநேசன்.

பொழுது போக்கு:—செங்கற்பட்டுச் சில்லாப் பொன்னேரியூர்க் கடைத்தெரு அதுமார் கோயிலில் சனியிராத்தோறும் ஒருபஜனை நடந்து வருகிறது. சீப் இஞ்சினியராயீஸ் டிராப்ட்ஸ்மேன் திரு-டி-ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், சீப் இஞ்சினியராயீஸ் ரிகார்ட் ஸெக்ஷன் முதல் அவரிஸ் டெண்ட் திரு-கே-ரகுபதி ஐயர், பள்ளிக்கூட டிப்டி இன்ஸ்பெக்டராயீஸ்-கிளார்க் திரு-சுப்பிரமணிய ஐயர், டாக்டர் திரு. டி. ஏ. சாம்பசிவன் ஜல். எம். பி, தலைமையுபாத்தியாயர் திரு. ஈ. வெங்கய்யா, நிலச்சுவான் திரு. ராமண்ணா, கராச்சி திரு. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் முதலியவர்கள் அக்கோட்டி யிற் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களெல்லாம் பிரமுகர்களே. ஆயினும், அப்பஜனையில் அவர்கள் செய்வன ருத்துவிளக்கைச் சுற்றிச்சுற்றிவந்து கும்மியடித்தல், கோலாட்டமாடல், நாமாவளிபாடல் முதலியனவே. அவை சுமார் மூன்று மணிநேர வேலையாகும். கும்மியடித்தல் முதலியன வெறும் பத்திமார்க்கம். அவ்வளவு பெரியபிரமுகான் அவற்றைமட்டுஞ் செய்து காலத்தைப் போக்கல் போதுமா? சமயசாத்திரவாராய்ச்சி பிரதங்கம் முதலிய ஞானமார்க் கத்தையன்றோ அவர்கள் பெரிதும் போற்றவேண்டும்? அப் பொருட்டும் மாதந்தோறும் இரண்டொரு சனிகளையாவது அவர்கள் செல்லிடின லோ கோபகாரமாயிருக்கும். நானும் அதைப்பற்றி அவர்களிடம் அடிக்கடி சொல் வதுண்டு. என் வயசின் சிறுமை நோக்கிப்போலும் அவர்கள் அதனைச் செவியேற்பதில்லை என ஷையூர் திரு. தி. ம. ஸ்ரீநிவாசையங்கார் தெரிவிக்கிறார்.

* உத்தியோகத்துறையில் மேம்பாடுற்று விளங்கும் அறிஞர்கள் பத் தியில் ஈடுபட்டிருத்தல் பாராட்டத்தக்கதே. பத்திவலையிற் படுவோனாகிய பரமபதிக்கும் பசுக்களுக்குமுள்ள அணுக்கத் தன்மையை யுணர்ந்துகொண் டாற்றான் பத்தி நிலைநிற்குமாதலால், சமயசாத்திர ஆராய்ச்சி விரிவுகர னையும் மேற்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாததே. “யூசமுளவேல் சிறுவருரையுங் கொள்ள.” என்பது பெரியார் திருவாக்கு.

தேவகோட்டை:—சரஸ்வதிவாசக சாலையின் எட்டாவதாண்டு விழா புரட்டாதி கசுவ சென்னை நவசக்தி ஆசிரியர் திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் தலைமை வகிக்க நகரத்தார் ஹாலில் நடைபெற்றது. பண்டித மணி திரு. மு. கதிரேசச் செட்டியார் “கம்பரது கிளைவாற்றல்” பற்றியும், தேசபக்தர் திரு. ராய. சொக்கலிங்கனார் “இராமன்தம்பி” என்பதுபற்றி யும் சொற்பொழி வாற்றினர். இவ்வாசகசாலையின் எட்டாவதாண்டு அறிந் தையால், இதன் அங்கத்தினர்கள் இயல்-இசை-சீர்திருத்தம்-சீவகாருணியம் —தேசப்பயிற்சி—தேசிய இயக்கம்—பத்திரிகாபிமானம் “விருத்தியாகும் துறைகளில் மிக ஆக்கத்துடன் உழைத்து வருகின்றனரென விளக்க மாகிறது.

பரிமணங்குடி:—ஸ்ரீசண்முகநாத சுவாமிகோயிலில், ஆவணிமீ கார்த்திகை நாளிலும், புரட்டாதிமீ நவமியிலும், கார்த்திகை நாளிலும் அபி டேக ஆராதனைகளும், சைவ சன்மார்க்க பிரசங்கங்களும் ஷட்கோயில் சபை களின் உரிமைத் தொண்டர் திரு. மு. முத்துப் பிள்ளை யவர்களால் நடைபெற்றன. இம் மதி நவ முதல் அவ வரை கந்தர்வசூடி நடைபெறும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்:—இதில் சென்னை மாகாண கவர்னர் துரையவர்களின் தலைமையில், 26—10—33 நாலை 8 மணிக்கு ஒரு கூட் டம் அசம்பிளி ஹாலில் கூடப்பெறும்.

செய்தித்திரட்டு.

காந்தை:—தமிழ்ச்சங்கக் கல்லூரியின் பதினேழாவதாண்டு விழா, புரட்டாதி கூட, தஞ்சை மாநாட்டாண்மைக் கழகத்தலைவர் திருவாளர் ஜி. பழ. நா. வயி. நாடிமுத்துப் பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. பெருந்திரளான அன்பர்கள் குழுவியிருந்தனர். தலைவர் செந்தமிழ்க் கல்வியும், தேசபத்தியும் சிறந்துவிளங்கப் பேரார்வத்துடன் கெம்பீரமான நெடிபுமுகவுரை யாவரும் வியக்குமாறு கூறினர். வாழ்க்கைக்கான கல்வியைப்பற்றி மன்னார்குடி கௌமார குருகுலத் தலைவர் திரு. சு. வி. கனகசபைப் பிள்ளையவர்களும், 'புறநானூறு' என்பதுபற்றி உரத்தநாடு தமிழாசிரியர் திரு. அ. பொன்னண்ணு களத்திலுவென்ற ரவர்களும், கம்பராமாயணத்தைப்பற்றித் தஞ்சை சப்ரிஜிஸ்தார் திரு. சதாசிவப் பிள்ளையவர்களும் மெய்ப்பாடு தோன்றச் சொற்பொழி வாற்றினர். "வள்ளல் பேகன்" தமிழ்நாடகம், கல்லூரி மாணவர்களால் நடிகப்பெற்றது. சங்கத் தலைவர் திரு. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள் அனைவர்க்கும் நன்றிகூற இனிது நிறைவேறியது. ககூ 'பஞ்சாபகேசன்' கழக ஆண்டுவிழா—மாணவர் பந்தயவிளையாட்டுடனும், கஉஉ கலைமகள் திருவிழா—கண்காட்சி கூடத் திறப்பு பரிசளிப்பு முதலியவைகளுடனும், தஞ்சை பெண்களாசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரித் தலைமையாசிரியர் திரு. V. செல்லம்மாள் B. A. L. T. அவர்கள் தலைமையில் கல்லூரி மாணவர்களின் கட்டுரைகளுடனும், ஷேர்மாணவர்களால் ஓர் ஆங்கில நாடகமும் நடைபெற்றன.

இக் கல்லூரியிற் பயிலும் ஏழைமாணவர் இல்லத்துக்கு ஓர் அன்பர் ஓராயிரரூபா தாமே மனமுவந்து உதவிய பெருந்தகைமைத்திறன் சங்கத் தலைவரால் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றது.

காணுநிகாத்தான்:—தனவணிகத் திருவாளர் சா. ராம. சித. அவர்களின் மாளிகையில், சென்னை மகா-நா-ஸ்ரீ T. N. சேஷாசலமையர் அட்வகேட் அவர்கள், மாதயிருமுறை வந்து ஒவ்வொரு முறையும் இருதினங்கள் தங்கி, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மிகவும் இலகுவான நடையில் இலவசக்கல்வி கற்பிப்பார்கள். பதினெட்டு மாதங்களுக்குள் இவ்விருமொழிகளிலும் யாதொரு செலவு மின்றித் தேர்ச்சிபெறத்தக்க இச்சந்தர்ப்பத்தைத் தனவணிகநாட்டு இளைஞர்கள் கைவிடாது பயன்படுத்திக்கொள்ள, இக் கலாநிலையக் கழகக் காரியதரிசி திருவாளர் சா. ராம. சித. செம்புலிங்கஞ் செட்டியார் வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். இக் கழகத்தில் பிரமுகர்களாகிய இருபது நிருவாகஸ்தர்கள் சேர்ந்துள்ளார்கள்.

நிருச்சிக்கல்:—நவநீதேசுவர சுவாமி தேவஸ்தானத்தில் சிங்காரவேலாயுத சுவாமிக்குக் கந்தர்சுவடி மகோற்சவம் இம்மதி கூட முதல் ஷேதேஷ்டி நான தருமகருத்தரும் திருப்பணிச் செல்வருமின் கரு. முத்து. அளகப்ப செட்டியாரவர்களால் வழக்கம்போற் சீருஞ்சிறப்புமாக நடைபெறுகிறது. இன்று ஐந்தாந்திருநாள் இரதோற்சவமும், நாளை குரகம்மாரமும்—இந்திரவிமானப் பவனியும், கூட சொர்ணமயூரவாகனக் காட்சியுடன் கூடாபுஷ்கரணியில் தீர்த்தவாரியும்—அன்றிரவு தெய்வயானையார் திருமணமும்—புஷ்பப் பல்லக்கில் திருவுலாவும், யஉ வள்ளிதேவியார் திருமணமும்—புஷ்பவிமானத் திருவுலாவும்—யகூ விடாயாற்றியும், யஉஉ சுவாமி சேர்க்கை—சேர்ந்தருளலும் சிறப்பாக நடைபெறும். அன்பர்கள் தெரிசித்து இன்புறுவார்களாக!

சிவநேசன்.

கீழ்ச்சிவப்பட்டி:—இம் மதி கூட தொடங்கி சிவாலயத்தில் கந்தர் சஷ்டி விழா நடைபெறுகிறது. நாளை ருரம்மாரமும், கூட திருக்கல் யாண மகோற்சவமும் நடைபெறும்.

அகில இந்திய சாதுசங்க மகாசபையின் ஸ்தாபகரான உயர்திரு கரு ணானந்த சுவாமிகளின் 75-வது ஆண்டுவிழா, இம்மதி 6, சு, எவ.தனில் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்தில் அபிடேக ஆராதனை, சாதுக்கள் மடத்திற் சமாராதனை, மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கலாசாலையில் அரியபெரிய விரிவுரைகள் ஆகியவற்றுடன் திருவருளாற் சிறப்புற நடைபெறுவதாக ஷே. மகாசபையார் அழைப்புத்தான் வழங்கி அன்பர்களை அழைத்துள்ளார்கள்.

ஆந்திரத்திலுள்:—சநாதனதர்மமகாசபை புரட்டாதி சுவாமலை சு.இமணிக் கு ஆரம்பமாயிற்று. ஸனாதனதர்மிகளாகிய திருவாளர்களுள் குறிச்சி தர்க்கவித் தலான் இராமபத்திராச்சாரியார் கடவுள்வாழ்த்துக்கூற, சோதிடம் மணவா னையங்கார் பிரேரேபிக்க, சிவநேசன் இராமசாமி செட்டியார் தலைமைவகி த்து, ஸநாதன தர்மிகள் விரோதிகன்பால் வெறுப்பின்றி ஸநாதனதர்மத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்னும் தம்கருத்தை விளக்கி முன்னுரை கூறினர். ஸநா தனிகளின் கடமையைப்பற்றி வேதசாஸ்திர விதவான் கல்யாணசுந்தர கணபாடியவர்களும், ஆசாரியார்களின் கடமையைப் பற்றி குறிச்சி-தர்க்க விதவான் இராமபத்திராச்சாரியாரும், காந்தியாரின் அரிஜன சேவா விப ரீதத்தை சு. வீர. கதிரேசச் செட்டியாரும், 'தருமத்தை'ப்பற்றி முத்துச்சா மி ஐயங்காரும், நமது 'மதம்' என்பதை ஹெக்தீச ஐயரும் பேசினர். தலை வர் அவைகளைத் தழுவி முகவுரை கூறினர். இராமபத்திராச்சாரியாரால் வந்தனங்கூற, சந்தனதிகன்வழங்கி பத் துமணிக் கு இனிது நிறைவேறியது.

அன்றையத்தினம் மகார்கள் கிலுக்கு எடுத்து வந்தனர். நகரவாசிகள னைவரும் சிவாலயத்துக்கு வந்து தெரிசிக்கலாயினர்.

புரட்டாதி கஅட சநாதனதர்ம மகாசபையார் கீழ்ச்சிவப் பட்டியில், ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசர் கலாசாலைக்கு முன்னாக, தமிழ்வித்துவான் திரு. இராமச்சந்திர ஐயர் தலைமையில் கூடி விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

இம்மதி கூட பலவான்குடியிற் பின்னையார் கூட்டத்துக்கு முன்பாகு குன்றக்குடி பிரமஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் தலைமையிற் கூடி, திருவா ளர்களான கல்யாணசுந்தர கணபாடிகள், சு. வீர. கதிரேசச் செட்டியார், சிவநேசன் இராமசாமி செட்டியார், இராமபத்திராச்சாரியார் ஆகியவர்கள் விரிவுரை நிகழ்த்த, மதவிஷயத்தில் சட்டசபைகள் தலையிடக் கூடாதென் றும், புதிய அரசாங்க அமைப்பிலும் மதப்பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றும், ஆலயப்பிரவேச மசோதையை மடாதிபதிகள் முதலான வைதீகர்களிடமி னிலேயே சர்க்குலேட் செய்யவேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றினர்.

ஆவணிமீ கூட சனம் செட்டிநாட்டுராஜா ஸர். அண்ணாமலைச், செட் டியாரவர்கள் விஜயஞ்செய்திருந்தபோது, இவ்வருளுக்குச் சாலவசதி யுண்டு பின்னும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டதுடன், அவர்களுக்குச் சிவாலய தெரிசனம் செய்துவைத்து, வெள்ளிரதமாகிய திவ்யவூர்திகளையும், வாழையின் மகிமையையும், ஒரே நெற்றில் முக்கியையுடன் விளங்கும் தென்னை முதலானவைகளையும் காண்பித்துத் திருப்திசெய்யப்பெற்றது.